GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL İNŞAATLAR İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

15 ŞUBAT 1980

SAYI: 356

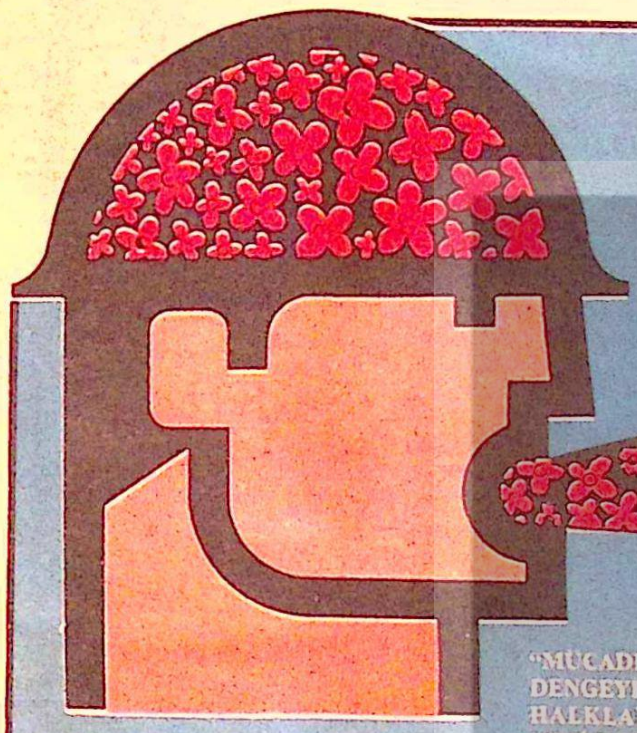

ekonomik demokratik haklarımız için görev başına

"TEKEL'DE, TARİŞ'DE, ANTBİRLİK'TE, ÜLKER'DE, İNTER'DE, PERA PALAS'DA, YÜZLERCE FABRİKADA ONBİNLERCE İŞÇİ DİRENİYOR. AYLARDIR, GÜNLERDİR YILMADAN, USANMADAN, GÖZÜMÜZÜ BUDAKTAN SAKINMADAN, ZORBALIĞA KARŞI, BİZLERİ SESSİZ, SÖMÜRÜLMEYE RAZI BİR KOYUN SÜRÜSÜ HALİNE GETİRMEK İSTEYENLERE KARŞI SİNİFÇA DİRENİYORUZ. ÇAĞDAŞ SINIFLI TOPLUMLARIN MOTOR GÜCÜ OLAN SINIFIMIZ, DİĞER EMEKÇİ SINIF VE TABAKALARIN DESTEĞİNDE MÜCADELESİNİ SÜRDÜRÜYOR."

"MÜCADELEMİZ, BÖLGEMİZDEKİ DENGEYİ DEĞİŞTİRECEK. BÖLGE HALKLARININ MÜCADELESİNE YENİ BOYUTLAR KAZANDIRACAK NİTELİKTEDİR. MÜCADELEMİZİN ZAFERE ULAŞMASININ ETKİSİ İRAN'DAN LİBYA'YA, YUNANİSTAN'DAN PORTEKİZ'E KADAR ÇOK SAYIDA HALKIN MÜCADELESİNDE DERİNDEN DUYULACAKTIR."

HABERİ ORTA SAYFALARDA

"MİLYONLARCA YOKSUL KÖYLÜNÜN, MEMURUN, ÖĞRETMENİN, TEKNİK ELEMANIN, DOKTORUN, AVUKATIN, KÜÇÜK ESNAF VE ZANAATKARIN GÖZÜ ÜZERİMİZDE TOPLUMUN UMUDU İŞÇİ SINIFINDA.

ARTIK KİŞİLERE BAĞLI UMUTLARA YER YOK. SINIF MÜCADELESİ TOPLUMUN ÖNÜNDE İZLENECEK YOLU ÇİZMİŞTİR.

BU YOL,

İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR."

"İŞÇİ SINIFININ 100 YILI AŞKIN MÜCADELE TARİHİNDE DİSK, ÖNEMLİ BİR KİLOMETRE TAŞIDIR"

"HAREKET EKONOMİK MÜCADELE BOYUTLARINI AŞMIŞ, SİYASAL BİR ÖZ KAZANMIŞTIR"

"SÖMÜRÜ VE BASKININ OLMADIĞI TOPLUMU MUTLAKA KURACAĞIZ"

Antalya' da onbinler haykırdı:

'GENEL GREVE HAZIRIZ'

İZMİR KÖRFEZİNDE DALGALANAN SLOGANLAR, HAK İSTEMLERİ, BİRLİKTE HAREKETİN VE DAYANIŞMANIN SOMUTLANDIĞI KİTLENİN GÜCÜ, ANTALYA'DA İÇ LİMANI AŞIP, DENİZE İNEN DİK KIYILARA ULAŞTI. ANTBİRLİK DİRENİŞÇİLERİNİN ARASINDA KADIN İŞÇİLER, MÜCADELENİN SICAKLIĞINI YAŞIYOR, İNANÇ VE KARARLILIKLA HAYKIRIYORLARDI SLOGANLARINI, MAVİ ÖNLÜKLERİ, BEYAZ BAŞÖRTÜLERİYLE, KÖPÜREN DALGALAR GİBİYDİLER. YÜRÜDÜLER....

* * *

DİSK'İN, DEMOKRATİK HAKLARIMIZI KORUMAK, YAŞAMIMIZI CEHENNEME ÇEVİRMEK İSTEYENLERİN OYUNLARINI BOZMAK, SALDIRILARINI GERİLETMEK İÇİN ALDIĞI BİR DİZİ EYLEM VE GENEL GREV KARARI, HAYAT TARAFINDAN DOĞRULANIYOR, KİTLELER TARAFINDAN DA ONAYLANIYOR: İŞÇİ SINIFI VE YANDAŞLARI "GENEL GREVE HAZIRIZ" DİYORLARDI...

HABERİ ORTA SAYFALARIMIZDA

bu sayıda

- Ankara direnişimiz 2.Sayfada.
- Mümtaz Soysal ve Uğur Mumcu'nun Ankara direnişimizle ilgili yazıları ve Ecevit'in Ören konuşmasının özeti 3.Sayfada.
- Genel Kurullar 10.Sayfada.
- DİSK'in 13. yılı 11.Sayfada.
- Eğitim ve Grevler 12.Sayfada
- İsmail Hakkı Önal'ın Elbistan grevimiz hakkındaki açıklaması 10.Sayfada.

YORUM

NE YILGINLIK, NE MACERA BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA!

Hükümetin, emekçi halka karşı açtığı ekonomik ve siyasal savaş, acımasızca sürüyor.

Son 10 yıl içinde dokuzuncu defa açılan "önlem paketlerinden", hayatımızı zehirleyen engerek yılanları ve çıyanlardan başka bir şey çıkmıyor.

Ekmekten suya; kömürden ete; sigaradan kağıda; sabundan çamaşır makinasına; tren biletinden dolmuş ücretine; çimentodan gübreye; bezden tuza... kısacası iğneden ipliğe, satın aldığımız her şeye öldürücü zamlar yapıldı. Üstelik Fiyat Kontrol Komitesi de kaldırılarak, fiyatlar büsbütün serbest bırakıldı. Bu, milyonlarca dar ve sabit gelirli yurttaşın, bir avuç sermayedarın insafına terkedilmesi demektir.

Şimdi Başbakan Demirel "zam şifadır" diyerek

(Arda 15.Sayfada)

ÖRGÜN

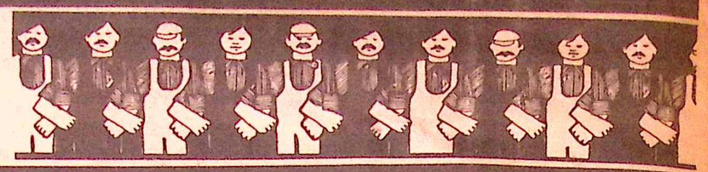

Andaş:
"Eylem,
hakkımızı alana değin
sürecektir"

ANKARA BELEDİYESİNDE HAKKIMIZI ALMAK İÇİN DİRENİYORUZ...

Ankara Belediyesine bağlı çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamıza üye 7500 işçi,6 Şubat sabahından itibaren yasal hak eylemine başladı.Direniş süresince işyerlerinde bekleyen işçilere eğitim seminerleri verildi, filmler gösterildi.Aralık ve Ocak ayı ücretleri ile toplu sözleşme zam farklarının 5 biner liralık bölümü ödenmediği için işi bırakarak,yasal hak alma eylemine başlayan arkadaşlarımız,eylemi kararlılıkla sürdürmektedirler.

Ankara Belediyesi'nin çeşitli işyerlerinde,sendikamız üyesi 7500 işçinin başlattığı yasal hak eylemi ile ilgili olarak Genel Sekreterimiz Ertan Andaş şu açıklamayı yapmıştır:

"Ankara Belediyesi'nde çalışan Sendikamız üyesi 7500 işçi 6.2.80'den itibaren yasal hak eylemine başlamıştır.Aralık ve Ocak ayına ait ücretler ile toplu sözleşme zam farklarının 5 biner liralık bölümü hâlâ ödenmemiştir.İşçilere toplu sözleşmeye göre verilmesi icabeden koruyucu eşya,zamanı çoktan geçtiği halde,verilmemiştir.7500 belediye işçisi,aileleri ile birlikte,68 gündür kazanılmış yasal haklarının ödenmesini sabırla beklemiştir. Üyelerimizden her birinin Ankara Belediyesinden 30 biner lira alacağı vardır. Sendikamızın işveren nezdinde yaptığı girişimlerden de bugüne kadar hiç bir sonuç alınamamıştır. Toplu Sözleşmede yer alan ve uyuşmazlık halinde konuyu görüşmek üzere toplanması öngörülen Genel Yönetim ve Disiplin Kurulunda da çözüm yolu bulunamamış ve böylece sözleşme hükümleri uyarınca, işçilerin yasal hak eyleminin bütün koşulları gerçekleşmiştir.

Başkent belediyesinde ortaya çıkan ve yaklaşık 40 bin yurttaşımızın maddi ve manevi ızdırabına yol açan bu durum yeni değildir. Üyelerimizin kazanılmış haklarının zamanında ödenmemesi artık, kahredici ve usandırıcı bir alışkanlık haline gelmiştir. Üyelerimiz ve Sendikamız bu yüz kızartıcı olayın tekrar tekrar sahneye konulmasından bıkmıştır. En ağır koşullarda alın teriyle yaşamını sürdürmek zorunda kalan işçileri, bir de angarya yoluyla ezmek, ölçüsüz bir insafsızlıktır. Hayat pahalılığının dev boyutlara ulaştığı, zamların biribirini kovaladığı bir dönemde işçiye kazanılmış hakkını bile ödemeyenler ve ödenmesine olanak tanımayanlar çağdışı bir zihniyetin temsilcileridir. Belediyelerin kaynaklarının yetersizliği bugüne kadar hep işçinin omuzlarına yıkılmıştır. 68 gündür belediyeden bir kuruş para alamayan işçilerin, artık tahammül edecek hali kalmamıştır. İşgücünün karşılığı ödenmeyen insanlardan hizmet beklenemeyeceği de açıktır. Aileleri ile birlikte açlığın pençesine itilen işçi arkadaşlarımızdan hizmet beklemek onlarla alay etmektir. Halkımızın bu gerçeği gördüğüne ve işçilerle dayanışma içinde olacağına inancımız tamdır.

Ancak üyelerimizin yasal hak ve eylemini istismar ederek, işçi sınıfını ve Sendikamızı halkın gözünden düşürmek isteyen çevrelerin varolduğunu da biliyoruz. Kazanılmış haklarını almaktan başka hiçbir siyasal amaç taşımayan bu eylemi karalamak isteyenler çıkacaktır. Sömürücü sınıfların borazanlığını yapan bu çevrelere belediye işçilerinin ve emekçi halkımızın gerekli yanıtı vereceğine inanıyoruz. Devlet ve hükümet yetkilileri vurdumduymazlıktan ve hak isteyen işçileri suçlamaktan vazgeçmeli ve işçilerin çektiği bu çileye ciddi çözüm aramalıdırlar. Aksi halde bütün olayların sorumluluğu onların olacaktır. Ankara Belediyesi işyerlerinde çalışan üyelerimizin tam katılımı ile başlayan bu eylem, haklarımızı alana değin sürecektir."

Ankara Belediyesinde iki aydır maaşlarını ve sosyal haklarını alamayan arkadaşlarımız direniyorlar.

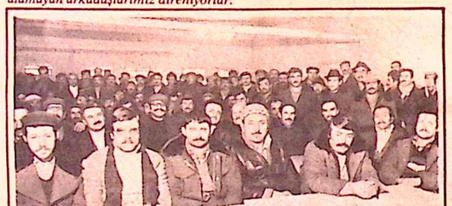

Direniş sırasında eğitim çalışmaları da sürüyor. Eğitime katılan arkadaşlarımızdan bir grup.

Direnişteki temizlik işçileri, yayın organımızı okurken

OTOBÜS İŞÇİLERİ SEFERE ÇIKMAYARAK EYLEMİ DESTEKLEDİ

Ankara Belediyesine bağlı EGO Genel Müdürlüğü Otobüs İşletmesi işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi 2660 işçi, Ankara Belediye'si işyerlerinde çalışan sendikamıza üye 7500 işçinin başlattığı yasal hak eylemini desteklemek amacıyla, 11 Şubat sabahı saat 06,00-08,30 arası sefere çıkmadı. İkibuçuk saat süren işi bırakma eylemi nedeniyle ulaşım büyük ölçüde aksadı.

Öte yandan, gene Ankara Belediyesine bağlı ASU Genel Müdürlüğü işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler adına bir açıklama yapan Şube Yönetim Kurulu, Ankara Belediyesi işyerlerindeki arkadaşlarımızın başlattığı hak eylemini desteklediklerini belirttiler.

EGO Otobüs işyerlerinde konan işi bırakma eylemi ile ilgili olarak Genel Sekreterimiz Ertan Andaş şu açıklamayı yaptı:

"73 gündür ücretlerini alamayan ve 5 gündür yasal hak eylemini sürdüren 7500 üyemizin sorunlarının çözümü için bir yol bulunamamıştır.

7500 üyemizin hak eylemi örgütsel disiplin ve kararlılık içinde sürerken, EGO Otobüs kesiminde çalışan 2660 işçi 11 Şubat sabahı saat 06.00'da bir forum koyarak, uyarı amacıyla hak eylemini sürdüren işçi arkadaşlarını destekleme kararı almışlardır.

Bu uyarı ve destekleme kararı sonunda 440 otobüs ve troleybüs sefere çıkmamıştır. Otobüslerin sefere çıkmamaları üzerine kent içi ulaşım büyük ölçüde aksamıştır. Genel-İş Genel Merkezi olarak EGO'lu üyelerimizin onurlu davranışlarını haklı bulmakla beraber, Ankara halkının bu eylemden daha fazla etkilenmemesi için 4 saat olarak saptanan eylemin 2,5 saat'de tamamlanmasını istedik. Ve üyelerimiz bu istemimize uydular. Otobüslerin akaryakıt ve diğer ikmalleri yapıldıktan sonra kent içi ulaşım normal şekline dönmüştür.

Öte yandan 7500 üyemizin hak almak için sürdürdüğü eylem 5.gününü doldururken sorunun çözümü için olumlu bir girişim göremiyoruz. İşveren Belediye Başkanı hiçbir ciddi girişimde bulunmayarak sözde "isyan" ediyorum diye bağırmaktadır. Ankara Belediyesinde yıllarca oynanan bu oyunun tek nedeninin Belediye Gelirleri Yasası'nın çıkmamasına yüklemek ve bu nedenle soruna çözüm bulmamak işveren Belediye Başkanını kurtaramaz. Parlamento'daki aritmetik nedeniyle bu yasanın ivedi olarak çıkmayacağını çok iyi bilen Belediye yönetimi sorunun çözümü için başka çözüm yolları bulmalıdır.

Kendisinden yana olmayan kent belediyelerinin içine düştüğü ekonomik çıkmazdan yarar uman siyasal iktidar yanılmaktadır. Binlerce işçi ve ailesinin açlığa itilmesini sevinçle izleyenler, işçi sınıfımızı zorla eyleme itmektedirler. İşçi sınıfı terör'e karşıdır. Tarih'te, Antbirlik'te ve diğer işyerlerinde meydana gelen ve belirli bir kesimin kendine politik araç edindiği olayların sorumlusu bugünkü siyasal iktidar ve onun başıdır.

Binlerce işçi açlığın pençesine atılırken, kent sokakları çöpten pislikten geçilmezken, sular akmazken, kent içi ulaşım yapılmazken siyasal iktidar bundan yarar bekliyorsa yanılmaktadır. İşçi sınıfı bir bütündür. Bunun en güzel örneğini bu sabah yaşadık. Sorunlarımız ivedi olarak çözüme kavuşturulmalıdır. Sorunlarımıza çözüm getirilmediği takdirde işçilerimizin, bu eylemlerini genişletmeleri en doğal hakları olacaktır. Bu eylemlerin genişlemesinin sorumluları, biz işçiler olmayacağız."

Ören toplantısında sendikamız adına konuşan Andaş:

"BİRİNCİ SORUNUMUZ, SOSYALİST HAREKETİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAKTIR"

- "Tasfiyeciliğe, fraksiyonculuğa, maceracılığa, bölücülüğe ve anarko-sendikalizme karşı net bir tavır ve cesur bir tutum içinde olmalıyız"
- "DISK, CHP' ye karşı tutarlı bir politika izlemelidir"

31 Ocak-1 Şubat 1980 tarihlerinde sendikamızın ÖREN Artemis Tesislerinde yapılan DİSK genişletilmiş ortak danışma toplantısında, Genel-İş Yürütme Kurulu adına Genel Sekreterimiz Ertan Andaş konuşmuştur. Andaş'ın konuşması özetle şöyledir:

" İlk somut ürününü 12 Mart Faşizmi ile ortaya koyan ve 70'li yıllar boyunca derinleşerek bugünkü doruk noktasına ulaşan bir bunalımın ortasındayız. Egemen sınıf iktidarlarınca, bunalımı önlemek üzere alınan her önlem, emekçi halk yığınlarının çektiği sıkıntıyı daha da artırmaktan başka hiç bir sonuç vermiyor. Devalüasyon, zam ve yatırımları sınırlandırma politikası, çeşitli hükümetlerce tekrar tekrar uygulamaya konulmasına karşın, ne enflasyonun ne de döviz darboğazının önüne geçilebiliyor. Emperyalizme bağımlı kapitalist üretim ilişkilerinde köklü bir değişiklik yapılmadıkça da, bu böyle sürüp gidecektir. Böyle bir değişiklik ise ister istemez, siyasal iktidarın sınıf yapısını gündeme getiriyor. Bugün iktidar, çok uluslu tekellerle ve emperyalist sistem ile tam bir işbirliği içinde bulunan yerli tekelci burjuvazinin elindedir. Ekonomide ve politikada büyük tekellerin egemenliği sürmektedir. Bu sınıf, mevcut ekonomik-toplumsal sistemi yaşatabilmek ve kendi toplumsal-siyasal egemenliğini koruyabilmek için bir dizi önlem almaktadır. Baskı yasaları, silahlı terör, işçi kıyımı ve Sıkıyönetim bu önlemlerin siyasi kanadını oluşturmaktadır. Zam, devalüasyon, yabancı sermayenin davet edilmesi, kamu kuruluşlarının özel tekellere devri, ücretlerin dondurulması, IMF, OECD, Dünya Bankası ve benzeri uluslararası kuruluşların reçetelerine sadakat ise, tekelci burjuvazi iktidarının ekonomik önlemlerini meydana getirmektedir. Böylelikle Türkiye, yerli ve yabancı sermaye için alabildiğine özgür; işçi ve emekçiler için ise o ölçüde baskıcı karanlık bir döneme sokulmak isteniyor. Yani kısacası, ülke hayatının her alanına işbirlikçi tekellerin damgası vurulmaya çalışılıyor.

İşte bu ağır koşullar karşısında DİSK tarafından düzenlenen bu ortak toplantı, büyük bir önem kazanmaktadır. Sendikamız bu toplantının düzenlenmiş olmasına olağanüstü değer vermektedir. Bu toplantının sırudan bir toplantı olmaması, ve demokrasi mücadelesi açısından anlamlı sonuçlar getirmesi başlıca dileğimizdir. Bu nedenle, tüm kardeş sendika yöneticilerinin olaylarla ilgili değerlendirmelerini oldukça açık bir biçimde yapmalarını, gücümüzün neleri yapmaya yeterli, neleri yapmaya yetersiz olduğunun somut olarak saptanmasını ve bizimle birlikte hareket edebilecek toplumsal güçlerin doğru bir şekilde belirlenmesini gerekli görüyoruz.

EGEMEN SINIFLAR SALDIRIYOR

Daha baştan şu gerçeği bir kez daha vurgulamakta yarar vardır. Egemen sınıflar, emperyalist sistemden aldıkları talimat ve güç ile, emekçilere karşı şiddetli bir saldırıya geçmişlerdir. Bu saldırı karşısında ses çıkarınamak, onu görmezden gelmek veya küçümsemek söz konusu olamaz. Zaten bu türlü bir yol, çıkar yol da değildir. Şu halde, tekelci sermayenin çok yönlü saldırılarına karşı mücadele etmek; demokratik hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmak; örgütlerimizi ve kazanımlarımızı savunmak ve yoğunlaştırılmak istenen sömürüyü dizginlemek zorunludur. Bu noktada farklı bir yaklaşımın bulunduğuna da inanmıyoruz.

Ancak sorun, bu mücadeleyi nasıl, kimlerle birlikte ve hangi düzeyde yürüteceğimiz sorunudur. Bu sorunların yanıtları ise, yine toplumun ve işçi sınıfımızın somut gerçekleri ışığında verilmek durumundadır. Öyleyse işçi sınıfımızın ve toplumdaki sınıfsal güç dengesinin doğru olarak ortaya konması gerekiyor. "

TOPLUMSAL UYANIŞ HIZLANIYOR

Andaş, konuşmasında ülkemizdeki örgütlü işçilerin yüzde 70'inin tutucu ve gerici Konfederasyonlarda toplandığını belirtmiş, "Bu sendikalar, işçi sınıfımızın sermayenin dümen suyunda tutabilmek ve "kendisi için sınıf" olabilmesini engellemek üzere büyük çaba harcamaktadırlar" diyerek, işçi sınıfı adına yapılan hareketlerin ağırlık merkezini yine de DİSK'in oluşturduğunu vurgulamıştır.

Memurların, köylülerin, esnaf ve zanaatkârların giderek bilinçlenme sürecine girdiğini de söyleyen Andaş, "Ancak bu kesimler henüz örgütlü ve kararlı bir güç oluşturabilmiş değildir" demiştir. Devlet memuru statüsünde çalışan emekçilerin, yine de ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde önemli bir yerinin ve işçi sınıfı üzerinde dolaylı bir etkisinin olduğunu vurgulayan Andaş, ilerici gençliğin gücünün gözardı edilemeyeceğini söylemiştir.

CHP'NİN KONUMU

CHP'nin bugünkü konumu üzerinde de duran Genel Sekreterimiz Andaş, CHP'nin iktidarda bulunduğu 22 aylık döneme ilişkin görüşlerini açıklarken, "başarılı bir sınav vermemiştir, DİSK'in önerilerine kulaklarını tıkamıştır" biçiminde konuşmuştur.

"Günümüz dünyasında iki ekonomik sistem vardır: Kapitalizm ve Sosyalizm. Bu iki sistem arasında veya dışında üçüncü bir yol yoktur" diyerek konuşmasını sürdüren Andaş, CHP'nin başarısızlığındaki en büyük etkeni, üçüncü bir yol arayışı içinde olmasına bağlamış ve "bizce CHP'nin sağa kayışının ve dışa bağımlı kapitalist düzene teslim oluşunun iki ana nedeni vardır: Bunlardan birincisi, CHP'nin üçüncü bir yol arayışı içinde olması, yani sosyalist olmamasıdır. İkincisi ise, işçi sınıfı hareketinin dağınıklığı ve güçsüzlüğüdür. Ama bu koşulların hiç birisi 1970'ler Türkiye'sinde yoktu, bugün de yoktur" demiştir.

CHP'nin iktidarda başına gelen akibetin , CHP'nin bir aldatmacası ve isteyerek sağa kayması olmadığını da belirten Andaş "CHP'nin sağa kayışı mevcut koşulların zorunlu bir sonucu ve kaçınılmaz bir olgudur. Bu gerçek bize, işçi sınıfı için anlaşılan şeyin, bağımsız siyasi hareket, yani işçi sınıfının iktidarını hedefleyerek sosyalist hareket olduğunu bir kez daha göstermiştir" demiştir.

CHP KARŞI SAFA İTİLMEMELİDİR

İktidar konumu ile muhalefet konumunun birbirine karıştırılmaması gerektiğine işaret eden Andaş, "iktidarda iken emekçiler lehine bir çalışma yürütmeyen bir siyasi hareket, muhalefette de mutlaka aynı politikayı izleyecektir diye bir kural yoktur" diyerek konuşmasını sürdürmüştür. CHP'nin önümüzdeki muhalefet döneminde demokratik ve ilerici öz taşıyan bir muhalefet çizgisine yönelmek zorunda olduğunu da söyleyen Genel Sekreterimiz Andaş, "Başka türlü bir davranış CHP'nin erimesi demektir" demiştir ve "DİSK'in bu saptamanın ışığı altında CHP'ye karşı tutarlı bir politika izlemesi gerektiğini vurgulamıştır. CHP'ye karşı güdülecek politikanın, geçen dönemlerde olduğu gibi "koşulsuz bir destek" olmamasını da isteyen Andaş, "bizim için birinci ihtiyaç sosyalist hareketin birliğini sağlamaktır" demiştir.

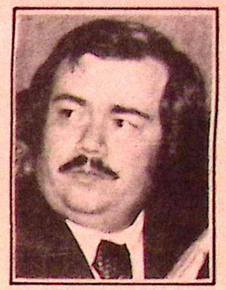

DİSK'E DÜŞEN GÖREVLER

DİSK'in kendi dışındaki işçi örgütleriyle, özellikle Türk-İş içindeki bazı sendikalarla güç ve eylem birliğinin yollarının aranmasını da isteyen Andaş, "kendi örgütsel bağımsızlığımızı ve ideolojik bütünlüğümüzü koruduğumuz sürece, bu türlü işbirliklerinin zararı olmaz. Aksine bu, mücadelenin ve DİSK'in daha da güçlenmesine yol açar" demiştir. Tekelci burjuvazinin artan saldırılarına karşı yapılacak mücadelenin toplumsal güçlerin eylem birliğine dayanmak zorunda olduğunu da söyleyen Andaş, daha sonra "böyle bir durumda, işçi sınıfının kitle örgütü DİSK'e özel ve çok ağır görevler düşmektedir... Çünkü toplumda DİSK'ten başka hiçbir güç ya da kuruluş, bu birliği sağlayabilecek yetenekte değildir." diyerek, DİSK'in bu görevi yerine getirebilmesi için, önce kendi içinde ilkeli bir birliğin sağlanması gerektiğini vurgulamış ve "evvelemirde DİSK, sıkılmış bir yumruk olmak zorundadır" demiştir.

DİSK İÇİNDE BİRLİK

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş, DİSK içinde birliğin sağlanması konusundaki görüşlerini uzun uzun anlattıktan sonra, konuşmasını şöyle bitirmiştir:

"Tasfiyeciliğe, fraksiyonculuğa, maceracılığa, bölücülüğe ve anarko-sendikalizme karşı net bir tavrımız ve cesur bir tutumumuz olmalıdır. Sendikaları ve giderek DİSK'i küçük burjuva ütopyalarının kuyruğuna takmanın ne büyük bir yanlışlık olduğunu artık görmeliyiz. Bütün bu gerçekler özümsendiği takdirde DİSK'te birliğin sağlanması görevi esas olarak başarılmış olacaktır. Ve ancak o zaman, tüm demokrasi güçleri arasındaki birlik daha sağlam temellere oturacaktır.

DİSK VE İZMİR MİTİNGİ

Nitekim 26 Ocak'ta yapılan İzmir Mitingi bu gerçeği bir kez daha ortaya koymuştur. Bazı önemsiz aksaklıklar dışında bu miting, DİSK önderliğinde tüm demokrasi güçlerinin ne denli görkemli eylemleri gerçekleştireceğini göstermiştir. Eğer DİSK kararlı davranmasa idi, ne o ölçüde bir güç toparlanabilir, ne de fraksiyonlar arası çekişme arka plana itilebilirdi. DİSK ve ona bağlı kardeş sendikalar birlik bilinciyle hareket ettiği oranda, ilerici güçlerin eylem birliği de yeni boyutlar kazanacaktır. Kardeş sendikalar aynı düşünceyi paylaştıkları siyasi gruplara, birlik gereğini, birlik içinde olabilmenin koşullarını anlatmalı ve onları dar grupçu yaklaşımlardan arındırmalıdır. Onlara güç ve eylem birliğinin gerekliliğini göstermelidirler, bu konuda onları doğru çizgiye yönlendirmelidirler. İşçi sınıfı, bu doğru ve tek geçerli politika lehine ağırlığını koyduğu müddetçe, hiç bir fraksiyoncu çabanın başarı şansı yoktur. Hareketi güçten düşüren bölücü tavırların tecrid edilmesi, öncelikle işçi sınıfının bu ilkeli yaklaşımına bağlıdır. Bu yol izlenmez ve siyasi grupların kuyruğunda cüce bir politikaya teslim olunursa, birlikten de, faşizme karşı başarıdan da söz edilemeyecek bir noktaya hep birlikte sürüklenmiş olunur."

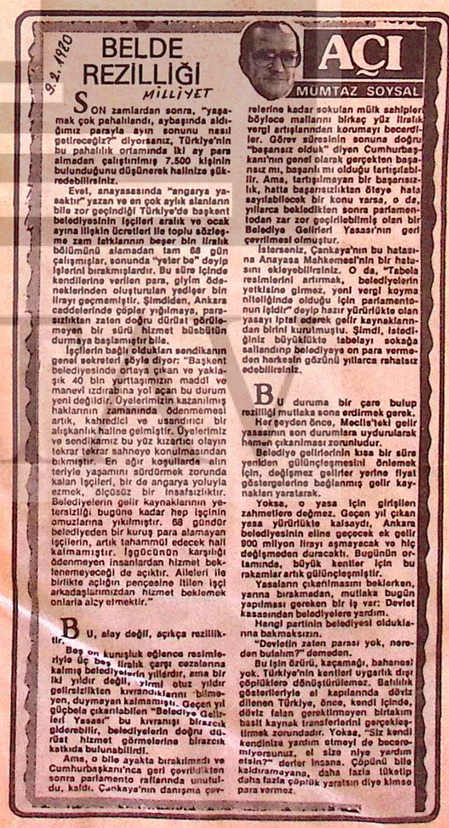

3.2.1980

BELDE REZİLLİĞİ

Milliyet

SON zamlardan sonra, "yaşamak çok pahalılandı, aybaşında aldığımız parayla ayın sonunu nasıl getireceğiz" diyorsanız, Türkiye'nin bu pahalılık ortamında iki ay para almadan çalıştırılmış 7.500 kişinin bulunduğunu düşünerek halinize şükredebilirsiniz.

Evet, anayasasında "angarya yasaktır" yazan ve en çok aylık alanların bile zor geçindiği Türkiye'de başkent belediyesinin işçileri aralık ve ocak ayına ilişkin ücretleri ile toplu sözleşme zam farklarının beşer bin liralık bölümünü alamadan tam 68 gün çalışmışlar, sonunda "yeter be" deyip işlerini bırakmışlardır. Bu süre içinde kendilerine verilen para, giyim ödeneklerinden oluşturulan yedişer bin lirayı geçmemiştir. Şimdiden, Ankara caddelerinde çöpler yığılmaya, parasızlıktan zaten doğru dürüst görülemeyen bir sürü hizmet büsbütün durmaya başlamıştır bile.

İşçilerin bağlı oldukları sendikanın genel sekreteri şöyle diyor: "Başkent belediyesinde ortaya çıkan ve yaklaşık 40 bin yurttaşımızın maddi ve manevi ızdırabına yol açan bu durum yeni değildir. Üyelerimizin kazanılmış haklarının zamanında ödenmemesi artık, kahredici ve usandırıcı bir alışkanlık haline gelmiştir. Üyelerimiz ve sendikamız bu yüz kızartıcı olayın tekrar tekrar sahneye konulmasından bıkmıştır. En ağır koşullarda alın teriyle yaşamını sürdürmek zorunda kalan işçileri, bir de angarya yoluyla ezmek, ölçüsüz bir insafsızlıktır. Belediyelerin gelir kaynaklarının yetersizliği bugüne kadar hep işçinin omuzlarına yıklımıştır. 68 gündür belediyeden bir kuruş para alamayan işçilerin, artık tahammül edecek hali kalmamıştır. İşgücünün karşılığı ödenmeyen insanlardan hizmet beklenemeyeceği de açıktır. Aileleri ile birlikte açlığın pençesine itilen işçi arkadaşlarımızdan hizmet beklemek onlarla alay etmektir. Halkımızın bu gerçeği gördüğüne ve işçilerle dayanışma içinde olacağına inancımız tamdır.

Bu, alay değil, açıkça rezillik...

Beş on kuruşluk eğlence resimleriyle üç beş liralık çarşı cezalarına kalmış belediyelerin yıllardır, ama bir iki yıldır değil, yirmi otuz yıldır gelirsizlikten kıvranmalarını bilmeyen, duymayan kalmamıştı. Geçen yıl güçbela çıkarılabilen "Belediye Gelirleri Yasası" bu kıvranışı birazcık giderebilir, belediyelerin doğru dürüst hizmet görmelerine birazcık katkıda bulunabilirdi.

Ama, o bile ayakta bırakılmadı ve Cumhurbaşkanı'nca geri çevrildikten sonra parlamento raflarında unutuldu, kaldı. Çankaya'nın danışma çevrelerine kadar sokulan mülk sahipleri böylece mallarını birkaç yüz liralık vergi artışlarından korumayı becerdiler. Görev süresinin sonuna doğru "başarısız olduk" diyen Cumhurbaşkanı'nın genel olarak gerçekten başarısız mı, başarılı mı olduğu tartışılabilir. Ama, tartışılmayan bir başarısızlık, hatta başarısızlıktan öteye hata sayılabilecek bir konu varsa, o da, yıllarca beklediklen sonra parlamentodan zar zor geçirilebilmiş olan bir Belediye Gelirleri Yasası'nın geri çevrilmesi olmuştur.

Istarseniz, Çankaya'nın bu hatasına Anayasa Mahkemesi'nin bir hatasını ekleyebilirsiniz. O da, "Tabela resimlerini artırmak, belediyelerin yetkisine girmez, yeni vergi koyma niteliğinde olduğu için parlamentonun işidir" deyip hazırgüvercik olan yasayı iptal ederek gelir kaynaklarından birini kurutmuştu. Şimdi, istediğiniz büyüklükte tabelayı sokağa sallandırıp belediyeye on para vermeden herkesin gözünü yıllarca rahatsız edebilirsiniz.

Bu duruma bir çare bulup rezilliği mutlaka sona erdirmek gerek. Her şeyden önce, Meclis'taki gelir yasasının son durumlara uydurularak hemen çıkarılması zorunludur.

Belediye gelirlerinin kısa bir süre içinde gülünçleşmesini önlemek için, değişmez gelirler yerine fiyat göstergelerine bağlanmış gelir kaynakları yaratarak.

Yoksa, o yasa için girişilen zahmetlere değmez. Geçen yıl çıkan yasa yürürlükte kalsaydı, Ankara belediyesinin eline geçecek ek gelir 900 milyon lirayı aşmayacak ve hiç değişmeden duracaktı. Bugünün ortamında, büyük kentler için bu rakamlar artık gülünçleşmiştir.

Yasaların çıkarılmasını beklerken, yanına bırakmadan, mutlaka bugün yapılması gereken bir iş var: Devlet kasasından belediyelere yardım.

Hangi partinin belediyesi olduklarına bakmaksızın.

"Devletin zaten parası yok, nereden bulsunlar?" demeden.

Bu işin özürü, kaçamağı, bahanesi yok. Türkiye'nin kentleri uygarlık dışı çöplüklere dönüştürülemez. Bitlikte gösterileriyle el kapılarında dövüz dilenen Türkiye, önce, kendi içinde, dövüz falan gerektirmeyen birtakım basit kaynak transferlerini gerçekleştirmek zorundadır. Yoksa, "Siz kendi kendinize yardım etmeyi de becerremiyorsunuz, el sizo niye yardım etsin?" derler insana. Çöpünü bile kaldıramayana, daha fazla üketip daha fazla çöplük yaratsın diye kimse para vermez.

AÇI

MÜMTAZ SOYSAL

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

Taşıma Suyla...

12 ŞUBAT 1980
CUMHURİYET

Osmanlı İmparatorluğunun son zamanlarında Galata bankerlerinden borç para alıp memurların aylıklarını ödenirmiş. Ankara Belediyesinin işçi ücretlerini ödemek için bir büyük bankadan yüzde yirmi dört faizle borç para aldığını duyunca, Osmanlı Devletine borç para veren Galata bankerlerini anımsadım. Acaba, başkent Belediyesi işçi ücretleriyle memur aylıklarını ödemek için televizyonda reklamlarını izlediğimiz bankerlere mi başvursa?

Düşününüz ki, Belediyelerde işçi ya da memursunuz. Ücretiniz, aylığınız aylarca ödenmiyor. Ne yaparsınız? Ev kirası ödeyemezsiniz, bakkaldan, manavdan, kasaptan alış-veriş yapamazsınız, çocuğunuz hastalansa, ilaç parası bile bulamazsınız, söyleyin Allahaşkına ne yaparsınız?

Bir başkent Belediyesi, bir bankadan yüzde yirmi dört faizle borç para alıp işçi ücretlerini ödemek zorunda kalmışsa, "Devlet nerede?" diye sormanıza bile gerek yoktur. Çünkü devletin nerede olduğu değil, nerede olmadığı çoktan belli olmuştur!

(Arkt 15.Sayfada)

DÜNYA
emekten yana dönüyor

beni sadr iran devlet başkanı oldu ve göreve başladı

İran'da gerçekleştirilen seçimler sonucunda oyların çoğunluğunu elde eden **Beni Sadr**, ülkenin ilk devlet başkanı oldu. **Sadr, Humeyni**'nin kaldığı hastanede and içerek göreve başladı.

Beni Sadr, İran'ın yeni anayasasına göre, ülkede tüm güçleri elinde bulunduran **Humeyni**'ye, yüzyıllarca monarşi idaresinin pençesinde ezilen ülkesini kurtaracağına dair söz verdi. **Humeyni**'de yeni devlet başkanını, İslamiyetin ilkelerine bağlı kaldığı sürece destekleyeceğine söz verdi.

Bu arada, **İran** Parlamento seçimleri için hazırlıkların yapıldığı ve devrim Konseyi'nin seçimlere ilişkin yeni kararlar aldığı bildiriliyor.

abd'de ücretler düşüyor, fiyatlar artıyor

ABD Çalışma Bakanlığından bildirildiğine göre, fiatlar 1979 yılında ortalama yüzde 13,3 oranında artarak, 33 yıldan beri kırılan tüm rekorları da aştı.

kuzey kıbrıs'ta da belediye işçileri direnişte...

Kuzey Kıbrıs'ta Belediye işçileri greve çıktı. **Lefkoşe Belediye Emekçileri Sendikası (BES)**'in tüm işyerlerinde başlattığı grev başarıyla sürüyor.

BES bu konuda yaptığı açıklamada, **"İçişleri ve İskan Bakanlığı'nın, Belediye Meclisince onaylanan barem uygulamasını onaylamaması nedeniyle"** greve gittiğini bildirdi.

BES, uygulanmaya başlanan grevle, verilmeyen haklarını tümüyle alacağını da belirtiyor.

Ankara Belediyesindeki direnişçi işçiler ülkemizdeki greve çıkmış belediye işçileri ve sendikamızın tüm üyeleri, **Kuzey Kıbrıslı** grevci belediye işçilerine mücadelelerinde başarılar diliyor.

kuzey irlanda'da "kanlı pazar"ın yıldönümünde gösteriler yapıldı

Kuzey İrlanda'da İngiliz işgal birliklerinin sekiz yıl önce göstericilere ateş açarak 14 kişiyi öldürmesinin yıldönümünde protesto mitingleri yapıldı. Mitinglerde, **İngiltere**'nin sekiz yıl önceki katliamının kınanmasının yanısıra, **Kuzey İrlanda**'daki **İngiliz** işgaline de son verilmesi ve **İngiliz** birliklerinin bölgeden çekilmesi istendi.

Bilindiği gibi sekiz yıl önce 30 Ocak 1972'de **Kuzey İrlanda**'nın **İngiltere** tarafından işgal edilmesini kınamak amacıyla düzenlenen bir mitinge **İngiliz** askerleri ateş açmış ve 14 kişiyi öldürmüştü.

yunan emeklileri, maaşlarına zam için gösteri yaptı

Karamanlis Hükümetinin dar gelirlileri açlığa sürükleyen tekel yanlısı tutumunu kınayan binlerce emekli, **Atina**'da bir yürüyüş yaptı. Sosyal İşler Bakanlığı'na yürüyen emekliler, maaşlarının artırılmasını talep ettiler. Daha iyi bir yaşam için mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler. **"Çalışma alanından emekli olmamız, mücadele alanından da emekli olmamız anlamına gelmez"** diyen protestocu emekliler, ölüm füzelerinin **Yunanistan**'a yerleştirilmesine karşı da ortak bir karar aldılar.

● ● ●

Bazı maddelere yüzde 50-52'yi bulan aşırı fiat artışları ekonominin hemen hemen tüm alanlarını etkiledi. Aynı zamanda, halkın gerçek gelirleri de yüzde 5,3 oranında bir düşüş kaydederek önemli ölçüde azaldı.

ABD'de yaşayan geniş yığınlar, hükümetin güttüğü ekonomiyi askerileştirme için giderek artar ölçüde ücret ödemek zorunda kalıyor. 1979 yılında her **Amerikan** yurttaşı, silahlanma için 600 dolar öderken, 1980 yılında bu rakam 700 dolara fırladı.

Tüm dünyada emekçiler, silahlanma için harcanan paraların, insanlık uğruna kullanılmasını ve savaşlara yol açacak silahlanma yarışının son bulmasını istiyorlar.

fransa'da bilim adamları-türkiye'de özgürlüklerin kısıtlanmasını kınadı

Fransa'da 99'u üniversite öğretim üyesi 108'i bilimsel araştırmacı olmak üzere 383 aydın tarafından imzalanan **Türkiye**'de demokratik hakların kısıtlanmasına karşı bir bildiri **Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk**'e gönderildi.

Bildiride, 1979 yılı başından beri çoğu öğrenci, işçi, gazeteci ve devlet görevlisi olmak üzere terör olaylarında can verenlerin sayısının bini bulduğu ifade edildi ve **"Bu olaylar giderek demokrasiye ve temel özgürlüklere bağlı kişilerin susmaya mahkum edilmesini amaçlayan bir baskı ve yılgınlık politikasının hedefi olmaktadır."** denildi.

guatemala'da köylülerin cenaze törenine polis ateş açtı

Guatemala'da, Ocak ayı sonunda, polis saldırı sonucunda yangın çıkan İspanyol Büyükelçiliğinde ölen topraksız köylülerin cenaze töreni sırasında göstericilere ateş açtı. Saldırı sonucunda iki kişi öldü.

İşçi ve köylülerden oluşan 60 bin kişilik büyük yürüyüş korteji polis tarafından yakından izlenirken, polis birden bilinmeyen bir nedenle ateş etmeye başladı. İki kişinin öldüğü kanlı saldırıdan sonra, yürüyüş korteji tekrar düzenlendi ve mezarlığa kadar yürüdü.

güney afrika'da geçtiğimiz yıl 133 kişi idam edildi.

Güney Afrika'da geçtiğimiz yıl içinde, çoğu kara **Afrikalı** olmak üzere **133** kişinin asılarak idam edildiği bildirildi.

Bu rakam, on yıldır **Güney Afrika**'daki idam sayısında rekor düzeydedir. **Uluslararası Af Örgütü**'nden yapılan açıklamaya göre, **Güney Afrika**, dünyada idam sayısının en yüksek olduğu ülkelerden biridir. **Güney Afrika** Hükümeti ise, Parlamentoda bu konuda saptadığı tutumu açıkladı. Açıklamada, idamların azaltılması konusunda herhangi bir önlemin söz konusu olmadığı belirtildi.

rodezya'da seçimler yaklaşırken, afrika birliği ingiltere'yi kınadı

Afrika Birliği Bakanlar Konseyi, **İngiltere**'yi **Rodezya**'da izlediği politaka nedeniyle kınadı.

Etiopya'nın başkenti **Addis Ababa**'da toplanan konsey, **İngiltere**'nin **Rodezya**'ya atadığı vali ile işbirlikçi **Muzorewa**'yı desteklemek ve 27 Şubat'ta yapılacak seçimler için **Muzorewa**'ya seçim kampanyasında her türlü olanağı sağlamak ve diğer ulusal cephe liderlerine bu olanağı tanımamakla suçladı.

Afrika Birliği Bakanlar Konseyi, seçimleri izlemek amacıyla yakında bir Af**rika Birliği** Heyetinin de **Rodezya**'ya gönderileceğini bildirdi.

demokratik kore cumhuriyeti ile güney kore arasında ön görüşmeler başladı

Demokratik Kore Cumhuriyeti ile, **Güney Kore** arasında barış ve birlik görüşmelerinin ön hazırlıkları yapıldı. Başkanlar düzeyinde yapılacak görüşmeler için ön temaslar, 5 Şubat'ta ateşkes hattı üzerindeki Panmunjom karargahında başladı.

Demokratik Kore Cumhuriyeti ile **Güney Kore** başkanları arasında bir doruk toplantısının hazırlıklarını görüşmek üzere başkan yardımcıları düzeyinde bir ön toplantı yapılması geçen ay sonunda **Demokratik Kore** tarafından önerilmişti .

israil ve falanjistler güney lübnan'a saldırıyor

İsrail birlikleri ve **Güney Lübnan**'daki ayrılıkçı faşist-falanjistler, **Lübnan**'ın güneyinde yer alan **Filistin** güçlerinin, **Lübnan** ilerici güçlerinin mevzilerini ve bazı sivil hedefleri bombalıyor. Saldırılar sırasında maddi hasar ve can kaybı oluyor. Bu arada, **İsrail**'in **Lübnan**'a yeni bir saldırı hazırlığı içinde olduğu ve **Güney Lübnan**'daki ayrılıkçı faşist-falajistlerin bölgesine yığınak yapmaya devam ettiği bildiriliyor. İsrail'in, **Suriye** sınırına da askeri yığınak yaptığı gelen haberler arasında.

kısa kısa kısa kısa kısa kısa kısa

● **PERU**'da yayınlanan **Unutad** gazetesi, **Amerikan** casusluk örgütü **CIA** ajanlarının pekçok Latin Amerika ülkesinde yayınlanan gazetelere sızdıklarını bildirdi.

● İNGİLTERE'nin dışişleriyle görevli Devlet Bakanı Ian Gilmour, Kıbrıs'taki İngiliz üslerinden geri çekilmek niyetinde olmadıklarını söyledi.

● **MEKSİKA**'da **Santa Fe** yakınlarında kürek mahkumlarının bulunduğu bir **İslahane**'de çıkan ayaklanmada tutuklulardan 15 kişi yaşamını yitirdi.

● NATO Komutanı ve Genelkurmay Başkanı'nın biraraya gelerek Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönmesini görüştükleri bildirildi. Toplantı Brüksel'de yapıldı.

● **ABD Devlet Başkanı Jimmy Carter, 19 ve 20 yaşlarındaki kadın ve erkeklerin mecburi askerlik yapmalarını önerdi. Carter 18 yaşındaki Amerika lıların da gelecek yıl askere alınabileceğini belirtti. ABD hükümetinin savaş kışkırtıcılığı yolundaki bu son taktiği ABD emekçileri tarafından tepkiyle karşılandı.**

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI
örgütlenmesi, eylemleri, mücadelesi

İŞÇİ KIYIMINA, ZAMLARA, PAHALILIĞA, SÜRGÜNLERE, ANTİ-DEMOKRATİK BASKI VE UYGULAMALARA, FAŞİST SALDIRILARA KARŞI

45 BİN İŞÇİ DİRENİŞTE...

Türkiye işçi sınıfı, faşist saldırılara, antidemokratik uygulamalara, zamlara, yeni baskı yasalarına, işten çıkarmalara karşı yaygın biçimde direniyor. Ödenmeyen haklarını istiyor. Burjuvazinin saldırısını göğüslüyor. İşte **Tariş** direnişi, işte **Antbirlik** direnişi, işte **Ankara Belediye İşçilerinin direnişi**, işte **İstanbul Ekmek Fabrikası** işçilerinin direnişi, işte **Tekel** işçilerinin direnişi, işte **Trakya Yağlı Tohumlar** işçilerinin direnişi...

TARİŞ

Tariş'de 11 bin kardeşimizin sürdürdüğü direniş yeni boyutlara ulaştı. Konfederasyonumuz **DİSK**'in kararı ve direnişçi işçilerin de onayıyla direnişin kalkmasından sonra işveren **6 Şubat** günü işletmenin bir hafta süreyle kapatıldığını bildirdi. İşletmenin kapalı kaldığı süre içinde hasarın ve eyleme katılanların saptanacağı da işverenin açıklamasında yer alıyor. Böylelikle **Tariş** işvereni, faşizm özlemecisi yeni iktidarın gerçek niyetini dile getiriyor. **Tariş**'den işçi çıkartılacağını belirtiyordu. **Tariş**'de faşistlerin yeni bir üs kurmasına karşı olan ve işlerini yitirmek istemeyen işçiler , kapatma kararına uymadılar. İşyerlerinde kalarak üretimi sürdürdüler. Bu arada üçbini aşkın işçinin çıkışı yapıldı. 7 Şubat günü de işçilerin işyerlerini terketmeyerek üretimi sürdürmeleri üzerine, polis ve jandarma işyerlerine geldi 2 ve 3 No'lu hizmet binaları ile Pamukyağı Kombinası boşaltıldı. Üzüm işletmesinde ise işçiler üretim yerlerini terketmek istemediler. Bunun üzerine çıkan çatışmada 50 kişi yaralandı 600 kişi gözaltına alında. Polis gözaltına alınanları Atatürk Stadyumu'na doldurdu. Bu arada, İplik ve Üzüm işletmelerinin müdürleriyle 9 yönetici görevden alındı. Üzüm işletmesinden 500 arkadaşımızın çıkışı yapıldı.

Olaylar gelişirken bir basın toplantısı düzenleyen **DİSK** 3.Bölge Temsilcisi **Salim Akbulut, TARİŞ**'in **MC** dönemlerindeki gibi faşistlerin yurucu güç üssü yapılmak istendiğini belirterek, 1300 sağ görüşlü kişinin Genel Müdürlükte işbaşı yaptırıldığını açıkladı.

TARİŞ Genel Müdürünün direniş sırasında zarar ziyan meydana geldiği yolundaki açıklamalarına karşılık İzmir Ticaret Mahkemesi hakimlerinin Zeytinyağı Kombinasında yaptıkları incelemede, zarar ziyanın bulunmadığı tesbit edildi. Bu arada, üretimin sürdürüldüğü günlerde, Bornova Üzüm İşletmesi dışındaki tüm ünitelerde, noter getirtilerek zarar ziyanın bulunmadığı ve üretimin sürdürüldüğü saptandı.

8 Şubat günü, **TARİŞ** direnişçilerini desteklemek amacıyla **İzmirli** emekçiler 1 günlük genel direnişe gittiler. **DİSK**'e bağlı sendikalara üye 50 bini aşkın işçi, **TARİŞLİ** sınıf kardeşlerinin yanında olduklarını eylemleriyle ortaya koydular.

DİSK Yürütme Kurulu adına yapılan yazılı açıklamada ise, **"Açlığa, sefalete, işsizliğe itilen insanların susmayacağı direnecek"** gi belirtilerek.. **"İşçilerdeki genel grev eğilimi genişlemektedir. Bir genel grev, her an Türkiye'yi sarabilir."** denildi.

9 Şubat günü de **TARİŞ**'de işten çıkarmaların sürmesinden sonra, ertesi gün, polis ve askeri birlikler uzun çatışmalardan sonra. TARİŞ İplik Fabrikası'na girdiler. Çatışmalar sırasında biri polis 14 kişi yaralandı. 500 kişi gözaltına alındı.

Polis ve Jandarma birlikleri, Çimentepe gecekondu mahallesinde geniş bir operasyona giriştiler.

TARİŞ'deki son gelişmeler üzerine bir basın toplantısı düzenleyen **DİSK** Genel Yönetim Kurulu üyesi ve **TEKSTİL** Sendikası Genel Başkanı **Rıdvan Budak**, tüm **DİSK** üyesi işçileri işyerlerine davet etti ve **TARİŞ** yöneticilerinin yasaları tanımadığını belirterek, **"Yaratılmak istenen toz bulutları arasında, TARİŞ'ler tekelci sermayeye peşkeş çekilmek isteniyor. Bol bol söz ettikleri yasaları sürekli çiğniyorlar. Onları yasalara uymaya çağırıyoruz. Anayasal haklımız olan iş ve can güvenliği istiyoruz."** dedi.

Gazetemiz baskıya hazırlandığı sırada, **TARİŞ** direnişi sürüyor. İşyeren, **14 Şubat** günü, **TARİŞ**'in işletmeye açılacağını açıklıyordu.

köy-koop, disk'in çağrısını destekliyor

Köy-Koop Genel Başkanı **Nedim Tarhan**, demokrasi güçlerinin eylem birliğini zorunlu gördüklerini ve **DİSK**'in eylem birliği çağrısını desteklediklerini açıkladı. **Tarhan "Köy-Koop olarak sessiz kalmamız mümkün değildir. Kısa bir süre sonra, örgütsel bütünlük içerisinde hakkımızı ve emeğimizi koruyacağız."** dedi.

Düzenlediği basın toplantısında görüşlerini açıklayan **Tarhan, "Demokrasi güçlerinin eylem birliğini zorunlu görüyor ve savunuyoruz. DİSK'in eylem birliği çağrısını da destekliyoruz. Başarı halkımızın olacaktır."** dedi.

DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, 1 Mayıs için istanbul valisi ile görüştü

DİSK Genel Sekreteri **Fehmi Işıklar**, 5 Şubat günü, 1 Mayıs 1980 kutlamaları ile ilgili olarak **İstanbul Valisi Nevzat Ayaz** ile görüştü .

Işıklar, 45 dakika süren görüşmeden sonra, 1 Mayıs 1980 kutlamaları için izin konusunda müracaat edileceğini bildirdi. **Işıklar** vali ile, bölgedeki işçi sorunlarını da görüştüklerini belirtti.

Bu arada, işçi sınıfımız ve sendikalarımız, 1 **Mayıs 1980** kutlamaları için hazırlıklarını hızla sürdürüyorlar.

TARİŞ direnişi sürerken, İzmir'in gecekondu semtlerinde de geniş operasyonlara girişildi. Polis güçlerinin: Çiğli-Çimentepe gecekondu bölgesindeki operasyonundan bir görünüm...

ANTBİRLİK

Antbirlik'de 5 bin'in üzerindeki sınıf kardeşimizin direnişi de 12. gününü gazetemiz baskıya hazırlandığı sırada doldurmuştu. Toplusözleşme hükümlerinin uygulanmasını isteyen işçilerin haklarını alması için, **DİSK**'in hükümet ve işverenle görüşmeleri sürüyor. Genel Müdürlük binasından askeri operasyonla çıkarılan 250 işçinin sorguları yapılıyor. Direnişteki Aksu İplik Fabrikası, Topçular 1 ve 2 Çırçır Fabrikaları ile yağ kombinalarının çevresinde jandarmanın aldığı önlemler devam ediyor. Bu arada, Aksu İplik Fabrikası Müdürü işyerindeki makinaların tahrip edildiği yolunda çıkan haberleri yalanladı. Burjuvazinin direnişlerimizi kırmak için yaymaya çalıştığı bu türden haberlere karşın bizler biliyoruz ki, işçiler, zaten kendi ürettikleri araç gereçleri, makinaları, üretim aletlerini göz bebekleri gibi korurlar. Onlara zarar vermezler. Antbirlik'de direniş sürerken Antalya ve çevresindeki emekten yana tüm güçler de direnişi destekliyorlar. Gazetemizin diğer sayfalarında yer alan **Antalya Mitingi**, bu dayanışmanın somut ve güzel bir örneği oldu

YAĞLI TOHUMLAR

Trakya Yağlıtohumlar Tarım Satış Kooperatifleri Birliği (Trakya Birlik) işyerlerinde çalışan **700**'ü aşkın işçi, **90** kişinin işten çıkarılmasını kınamak amacıyla **7 Şubat** günü direnişe geçti. İşçiler, yerlerine faşist militanların getirilmesini **"MC' nin kamu kuruluşlarını faşistleştirme operasyonunun bir parçası"** olarak niteliyorlar.

Direnişe **Edirne, Tekirdağ** ve **Kırklareli** bölgelerinde başlayan işçiler, işyerlerini terketmeyeceklerini bildirdiler. İşyerlerinde örgütlü olan **BANK-SEN** den yapılan açıklamada **"Tekel, Tariş ve Antbirlik'den sonra Trakya Birlik'de de hükümetin tezgahlamaya çalıştığı oyunu işçilerin bozacağı"** belirtildi.

Tüm direnişlerimiz, sınıfımızın mücadele tarihine onurlu birer sayfa olarak geçmektedir. Türkiye işçi sınıfı, üstünde oynanan oyunları, elindeki üretim silahıyla bozacak güçtedir. Türkiye işçi sınıfı, haklarını koruyacak, faşizm özlemcilerinin heveslerini kursağında bırakacaktır. Türkiye işçi sınıfı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde zafere ulaşacaktır...

tutuklu 7 sendikacı serbest bırakıldı

Yaklaşık bir aydır tutuklu bulunan **Maden-İş, Bank-Sen** ve **Baysen** yöneticileri **12 Şubat** günü serbest bırakıldı.

Maden-İş Sendikası genel kurulunun açılış ve kapanışında işçi sınıfının uluslararası marşı **Enternasyonal**'in söylendiği gerekçesiyle tutuklanan liderlerin serbest bırakılması coşkuyla karşılandı.

Sendikacıların tutukluluk süresi bir ayı aşınca, avukatlar Ceza Yasası'nın 353.Maddesi gereğince yeni bir itiraz yaptılar. İtirazı görüşen Sıkıyönetim Mahkemesi, tutukluluğun kaldırılmasına karar verdi.

Ülke içinde ve ülke dışında pekçok sendika demokratik örgüt parti ve kuruluşların tepkileriyle karşılanan tutuklamanın kaldırılmasıyla, **Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler, Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen, Baysen Genel Başkanı Cevat Özhasırcı** ile **Maden-İş** İşyeri Temsilcisi **Necdet Onaran, DİSK**'in 13. Kuruluş yıldönümünde serbest kaldılar.

DAHA FAZLA KÂR KAN

1840'ların başında İngiltere işçi sınıfının çalışma ve yaşama koşullarını inceleyen Engels o günlerin korkunç tablosunu şöyle dile getirmiştir:

"Durum aşağı yukarı şöyledir: Eğer çocuklar kendilerine dikkat edemiyorlarsa, çocukların çalıştırılmasının yasaklanması gerekir. Eğer büyükler gereği kadar dikkat edemiyorlarsa o zaman, onlar da çocuktan farksızdırlar, işin tehlikesini takdir etmeye yetecek bir eğitim düzeyine erişemediler demektir. Ve bu durumda onları bilgilerinin geliştirilmesini önleyecek koşullar altında tutan burjuvaziden başka kim suçlanabilir ki? Ya da makineler düzensizdirler ve bir çitle çevrilmeleri gereklidir; bunu temin etmek de burjuvazinin payına düşer. Ya da işçiler, tehlikeyi çok aşan itici nedenler karşısındadırlar; ücretini kazanmak için hızlı çalışması gereklidir ve dikkat edecek vakti yoktur. Ve tabii ki bu durumda da suç burjuvaziye aittir. Örneğin, işçiler hareket halindeki makineyi temizlerken birçok kazalar olur. Neden? Çünkü aksi takdirde burjuva; işçiyi, makinenin çalışmadığı serbest saatlerde temizlik yapmak zorunda bırakacaktır ve tabii ki işçi de serbest vakitlerinin hiç bir kısmından fedakârlık etmek istemeyecektir. Serbest saatleri işçi için o kadar değerlidir ki; bunların bir kısmından burjuva için fedakârlık etmektense, haftada iki kez hayatını tehlikeye atmayı tercih edecektir. İşverene makinelerin temizlenmesi için gerekli zamanı iş saatleri içine aldırtan, o zaman makineyi hareket halindeyken temizlemek hiç bir işçinin aklına bile gelmeyecektir. Kısaca hangi açıdan bakarsanız bakın, kabahat tamamen sanayicidedir ve sakat işçilerin en azından hayatı boyunca desteklenmesi ve eğer kaza ölümle sonuçlanırsa kurbanın ailesine bakması sanayiciden istenmelidir. Sanayinin başlangıç dönemlerinde, kazalar, şimdikinden çok daha fazlaydı. Çünkü makineler o zaman daha az gelişmişti ve daha küçüktü. Etrafları ise daha kalabalıktı ve hemen hemen hiç bir zaman bir çitle çevrilmemişti. O zamandan beri kaydedilen ilerlemeler gözönüne alındığında, bu yasa yine de çok büyüktür ve de sözünü ettiğimiz durumlarla da belli olduğu gibi tek bir sınıfın çıkarı için bu kadar çok hastalığa ve sakatlığa yol açan ve burjuvazinin hizmetindeyken sırf onun suçundan dolayı başına gelen kazalarla birçok çalışkan işçiyi aç ve sefil bir halde bırakan bu durum hakkında ciddi kaygılar uyandırmaya yeterlidir.

"İşte sanayicilerin o iğrenç para hırsının ortaya çıkardığı kalabalık bir hastalık listesi! Çocuk doğuramayacak hale gelen kadınlar, eğri büğrü vücutlu çocuklar, zayıflayan erkekler, ezilen kollar ve sadece burjuvazinin para çantasını doldurmak için sefil ve hastalıklı bir hale

gelen kuşaklar. İnsan bu olaylardaki barbarlık karşısında, çocukların nasıl ustabaşıları tarafından çıplak bir halde yataklarından kaldırılmadıklarını, elbiseleri kollarında, hakaretler ve tekmelerle uykularının nasıl kaçırıldığını, ama yine de işlerinin başında uyuyup kaldıklarını, bir çocuğun nasıl uykuda iken ustabaşının sesiyle yerinden fırladığını ve makine durduktan sonra bile mekanik olarak aynı iş hareketlerini yaptığını; eve gidemeyecek kadar yorgun olan çocukların kurutma odasındaki yünlerin içine uyumak için saklandıklarını ve sonra da kayışlarla fabrikalardan kovuldukları; yüzlerce kişi eve çok yorgun döndüklerinden uykusuzluktan ve iştahsızlıktan yemeklerini bile yemediklerinden, anne ve babalarının onları yataklarının kenarına diz çökmüş daha dua ederken uyuyakalmış bir halde bulduklarını ve buna benzer yüzlerce suçu ve kötülüğü birçok tanığın komisyon üyelerinin kendilerinin güvenilir oldukları-nı belirttikleri kişiler tarafından yazılmış ve bu raporda okunduğu zaman; tek amacı a tout prix (ne bahasına olursa olsun) para çantalarını doldurmak olan ve yine de hayırseverliği ve fedakârlığı ile övünen bir sınıfa karşı nefret ve kızgınlıktan başka bir şey hissetmesinin imkânı olabilir mi?"

İşçi sınıfı, çalışma ve yaşama koşullarının düzeltilmesi için yoğun bir mücadele vermiştir. Bu mücadelede kapitalist sınıf işçi sınıfının mücadelesini önlemek için her yola başvurmuştur. Ama mücadeleyi önleyememiştir.

İngiltere'de 1833 yılında haftalık çalışmanın 9-13 yaşlarındaki işçiler için 48 saat, 13-18 yaşlarındaki işçiler için ise 69 saati aşmaması yasalara geçirtilmiştir. İşçiler 1 Mayısları'da kapsayan uzun mücadeleler sonucu günlük çalışmayı 8 saate indirmişler, işçi sağlığı ve iş güvenliği yolunda önemli kazanımlar elde etmişlerdir.

"İşgününün normal bir uzunluğa bağlanması, kapitalistle işçi arasında yüzyıllarca süren bir mücadelenin sonucudur... (Çalışma koşullarının) formüllere bağlanması, resmen tanınması ve devletçe ilan edilmesi uzun zaman devam edegelen sınıf mücadelelerinin ürünü olmuştur."

Üretim araçlarının gelişimi ile birlikte, yeni sanayi dalları ortaya çıkmış yeni ürünler üretilmiş, yeni işkazaları biçimleri, işçilere zarar veren yeni kimyasal maddelerle birlikte yeni meslek hastalıkları doğmuştur. Bu süreç içinde işyeri hekimliği ortaya çıkmış, giderek gelişmiş, koruyucu ve tedavi edici anlamda işçi sağlığı önem kazanmıştır.

Ama bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde ve gelişmekte olan ülkelerde hâlâ daha fazla kâr için daha çok işçi ölmekte, daha çok işçi meslek hastalığına yakalanmaktadır.

iş kazası ve meslek hastalığı nedir?

İşçi sağlığı ve işgüvenliği sorunu ele alındığında uzmanlar işkazası ve meslek hastalığı tanımı yaparak konuya giderler. Ama elbette her konuda olduğu gibi işçi sınıfı ile kapitalist sınıfın bu konuya ilişkin tanımları hemen çelişir.

Kapitalist sınıf işkazasını genellikle şöyle tanımlar: "İş kazası önceden planlanmamış, beklenmedik bir olaydır." Bu tanım işkazalarının gerçek niteliğini gizlemeye, örtmeye yönelik bir tanımdır.

Oysa bugün herkes açıkca bilmektedirki, yeterli güvenlik önlemleri alınmadığından işkazasının olacağı açıktır. Bu anlamda işkazası beklenmedik bir olay değildir. Kısmi olarak önceden planlanmıştır. Sözgelimi çalışma koşullarında bir değişiklik yapılmadığı takdirde gelecek bir yıl içinde Ereğli Kömür İşletmelerinde en az 25 işçi ölecektir. Bunu bilmek için falcı olmaya gerek yoktur.

İşkazası, işçinin yaptığı iş dolayısıyla (İşyeri ile evi, işyeri ile normal olarak yemek yediği yer, işyeri ile normal ücretini aldığı yer arasında oluşacak kazalar dahil) karşı karşıya kaldığı her türlü kaza ve arızalanmasıdır.

Sosyal Sigortalar Kanununun 11/A maddesinde işkazası yetersiz bir biçimde şöyle tanımlanır:

"A-İşkazası, aşağıdaki hal ve durumlardan birinde meydana gelen ve sigortalıyı hemen veya sonradan bedence veya ruhça arızaya uğratan olaydır:

"a) Sigortalının işverinde bulunduğu sırada,

"b) İşveren tarafından yürütülmekte olan iş dolayısıyla,

"c) Sigortalının işveren tarafından görev ile başka yere gönderilmesi yüzünden asıl işini yapmaksızın geçen zamanlarda,

"d) Emzikli kadın sigortalının çocuğa süt vermek için ayrılan zamanlarda,

"e) Sigortalının, işverence sağlanan bir taşıtla işin yapıldığı yere toplu olarak götürülüp getirilmeleri sırasında."

MESS İş Güvenliği Uzmanı adına yayınlanan bir ders notunda işkazalarının temel nedenleri şöyle sıralanmıştır:

"Bir kaza 5 adet temel faktörün arka arkaya dizilmesi sonucu meydana gelir. Bunlardan biri olmadıkça bir sonraki meydana gelmez bir zarar hasıl olmaz. Bu 5 faktöre 'kaza zinciri' denir:

1. **İnsanın doğa ya da evrim karşısındaki zayıflığı,**
2. **Kişisel özürler,**
3. **Güvensiz hareket ve şartlar,**
4. **Kaza olayı,**
5. **Yaralanma (zarar ve hasar)"**

DEVAM EDECEK

İŞÇİ SINIFI TARİHİ

1871 PARİS KOMÜNÜ VE PROLETERYA HAREKETİNİN ÖNÜNE KOYDUĞU GÖREVLER

PARİS KOMÜNÜNÜN PROLETERYA HAREKETİNİN ÖNÜNE KOYDUĞU DERSLER VE ÖĞRETTİKLERİ:

Paris komünü baştan sona büyük ders ve deneyler dolu bir proleterya hareketidir.Ondan işçi sınıfı hareketi büyük dersler çıkararak ilk sosyalist devletini kurmuş ve bugünlere gelmiştir. Paris komünü işçi sınıfı bilimini doğrulamış ve proletaryanın yönetilen bir sınıf olmaktan çıkıp, yönetici bir sınıf olacağı teorisinin bir kehanet olmadığını,bilimin gösterdiği bir zorunluluk olduğunu doğrulamıştır.

Paris komünü gerek iktidarın alınışında,gerekse yeni bir toplumun kuruluşunda ilk işçi iktidarı örneğini vermiştir.Böylece işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin önüne geleceğe yönelik yeni ve aydınlık bir ufuk açarken, burjuvazide ve tüm gerici sınıflarda tarihin çöp sepetine enine-de sonunda atılacaklarının telaş ve umutsuzluğunu yaratmıştır. Komünü yenilgiye uğratan burjuvazinin çılgınlıcasına saldırganlığı,komüne katılan mahallelerdeki kitlelerle katliam uygulaması telaş ve umutsuzluğun bir çırpınışı olmuş ve mukadder akibetlerini engelleyememiştir.

Paris Komününde proleteryanın devrimci bir partisi yoktur.İktidarın alınışı ve yürütülüşünde,yeni toplumun kurulması ve savunulmasında bir devrimci partinin kılavuzluğundan yoksunluk,komünün en büyük eksikliği olarak kendisini göstermiştir.

Komün deneyi,iktidar sorununun aynı zamanda yeni bir devletin inşası: sorunu olduğunu,eski kurumlarla **(komün,yani Paris belediyesi de eski bir kurum idi)** sosyalist bir düzenin inşasının mümkün olmadığını kanıtlamıştır.

Paris komününde devrimin olgunlaştığı,proleteryanın yönetmeye hazır hale geldiği,burjuvazinin ise artık yönetemeyen bir sınıf olduğuda söz konusu değildir.İki burjuva-feodal karakterli devlet arasındaki savaş devrimci bir durum yaratmıştır, fakat ülke çapında genel bir proleter devrimi ortamından ve kitlelerin buna kısa sürede hazır hale gelmesinden söz edilemezdi.Bu nedenle gericilerin kısa sürede toparlanması,kendi aralarındaki çelişkileri asgariye indirerek ortak düşmanlarına,Komün İktidarına saldırması sonuç alıcı olmuştur.

Komün,işçi sınıfı tarihinde önemli bir yer almıştır.Onun derslerinden yalnız Fransız işçi sınıfı değil,uluslararası işçi hareketi değerli dersler çıkarmıştır. Her yıl Paris'te komüncüler anısına törenler düzenlenir.Barikat savaşlarında yiğitçe direnen, karşı devrimin zalim güçlerince duvar diplerinde kurşuna dizilen,kılıçtan geçirilen işçi,esnaf, emekçi,aydın,genç,yaşlı,kadın, erkek komüncülerin anıları önünde Paris proleteryası saygısını gösterir.Komüncülerin akan kanları ile aydınlanan işçi sınıfı yolunda,gelecek baskısız,sömürüsüz,savaşsız dünyanın kurulması için görevlerini yerine getirmeye çalışırlar.

PARİS KOMÜNÜ KRONOLOJİSİ:

1864	I.Enternasyonalin kuruluşu.
1867	Kuzey Cermen Federasyonunun kuruluşu
1869	Loire havzası madencilerin grevi
Ocak 1870	Pariste Cumhuriyet yanlısı 200 bin kişilik gösteriler
19 Tem. 1870	Fransa'nın Prusya'ya savaş ilanı
2 Eylül 1870	Prusya ordusunun Sedan'da Fransız ordusunu bozguna uğratması.İmparatorla birlikte 100.000 kişilik Fransız ordusunun teslimi
4 Eylül 1870	Paris halkının ayaklanması,yasama meclisine girişi Cumhuriyetin ilanı
Eylül 1870	Almanların Parisi kuşatmaları
27 Ekim 1870	Metz'de Fransız birliklerinin Almanlara teslimi
31 Ekim 1870	Blangui'nin burjuva hükümeti devirme girişimi
Ocak 1871	Mütareke görüşmeleri ve burjuva hükümeti devirmek için başarısız girişim.
28 Ocak 1871	Ulusal Meclis seçimleri,ulusal meclisin cumhuriyeti reddi,kralcı Thiers başkanlığında yeni hükümetin kurulması
26 Şubat 1871	Fransız Prusya barış görüşmeleri, halkta haksız barışa karşı hoşnutsuzluk doğması
17 18 Mart 1871	Ulusal muhafızları silahsızlandırmak için hükümetçe yapılan gece saldırısı:
18 Mart 1871	Paris Komünün ilanı
26 Mart 1871	Komün (belediye) seçimleri
Nisan 1871	Versailles'cıların Paris'e saldırısı, kentin bombalanması
10 Mayıs 1871	Fransız hükümeti ile Almanya arasında Alsace ve Doğu Loreni Almanya'ya bırakan barış anlaşması
20 Mayıs 1871	Versailles birliklerinin Paris'e saldırısının devamı
21 Mayıs 1871	Paris'e Versailles birliklerinin girmeye başlaması
28 Mayıs 1871	Versailles kuvvetlerinin Paris Komününü yıkması
30 Mayıs 1871	1.Enternasyonalin Paris Komününü savunan bildirisi
1872	I.Enternasyonalin Marks ve anarşisizm tarafları olarak ikiye ayrılması.

öğrenelim öğretelim

DOĞA VE TOPLUM YASALARI

Her olayın belli bir nedeni var; ortada hiç bir neden yokken olayların meydana geldiğini söylemek yüzeysel ve kolay bir yargıdır. İnsanlar gerek doğada gerek toplumda olup-biten herşey üzerinde düşünegeldiler;olayların oluşumuna yolaçan nedenleri arayıp durdular. Doğada ve toplumda meydana gelen gelişmelerin,genel değişimin nerelerden kaynaklandığını,nasıl bir yol izlediğini,bu gidişte insanın yüklendiği rolün niteliğini düşünüp sordular.Tarihsel süreç içinde adım adım soruların yanıtlarını almaya başladılar;ancak yanıtı geciken sorular da oldu,oluyor.

Olgular arasında belirli ilişkilerin,bağların olduğu zamanla görüldü.Buradan tek tek olaylar arasındaki bağı aramayı aşarak,tüm evrende sürüpgiden evrimin nedenlerini bulmaya yöneldiler ve buldular da.Bu öyle kolay olmadı;insanoğlunun uzun ve yorucu çabaları sonunda başarılabildi.Bununla doğada ve toplumda meydana gelen herşeyin nedenleri en ince ayrıntılarına kadar bilebilir bir düzeye eriştiğimiz anlamı çıkarmamalı.Kesin olarak bildiğimiz, doğada ve toplumda sürekli bir değişimin olduğu ve bunun kendine özgü yasalarla sürüp gittiğidir.İnsanlar bu gidişi,yani tarihsel evrimi yöneten yasaları bildikleri oranda doğayı değiştirebildiler;daha iyi ve daha insanca bir toplumu kurmada etkili olabildiler.

Doğadaki sonsuz değişimi yöneten yasalar var;burada olup-biten şeyler,biz insanların isteğine göre değil, doğa yasalarına göre yolalıyor.Bizse,bu yasaları bulup kullandığımız oranda etkili olabilir ve doğayı egemenliğimiz altına alarak onu yararımıza kullanabiliyoruz.

Doğa yasaları ile toplum yasaları arasında belirli farklar var.Üretim toplumsal yaşamın temeli olduğuna göre, toplumu yöneten yasalar da ekonomik temelden kaynaklanır.Doğa yasaları sürekli-dir;ekonomik yasalar ise genellikle her üretim biçimine göre değişir ve belli dönemlere özgü bir karakter taşırlar. Sözgelimi,kapitalizmde artı-değer üretimi nesnel bir yasadır ve bu olmadan kapitalist toplumu düşünemeyiz. Ancak bu,sosyalist toplumda tümüyle ortadan kalkar. üretimde anarşi ve rekabet gibi kapitalizme özgü diğer ekonomik yasalar da son bulur.Bu kez sosyalist toplumun ekonomik yasaları,örneğin,tüm toplumun maddi ve kültürel gereksinmelerinin karşılanması yasası yürürlüğe girer.Bunun yanısıra,her üretim biçimine özgü olan ve varlığını sürdüren üretim ilişkilerinin üretici güçlere uygunluğu yasası ise sürekli-dir.

Doğa yasaları ile toplum yasaları arasındaki bir diğer ayrılık da,doğa yasaları bir kez bulunduktan sonra,herhangi bir dirençle karşılaşılmadan uygulanırlar;ekonomik yasalar ise böylesine kolay yürümezler,gerici güçlerin direnciyle karşılaşır,belirli duraksamalar olsa bile sonunda egemen olurlar.Sözgelimi burjuvazi,artı-değer sömürüsünü,üretimde anarşi ve rekabeti tümden yokedecek girişimlere,yani kapitalizmi sona erdirici çabalara daima karşı çıkar.Ama bu durum doğa yasaları için sözkonusu değildir.

Toplumdaki değişimi yöneten ekonomik yasaların bulupması,toplumsal gerçekliğin doğru bir biçimde kavranmasını,ileriye dönük değişimlerin hızlandırılmasını sağladı.Sınıflı toplumlardan sınıfsız topluma geçiş sürecini oluşturan her aşamadaki toplumsal dinamikler ya da sınıf ve katmanlar somut olarak saptandıkça,baskısız ve sömürüsüz topluma varışın zorunluluğu sonucuna varıldı. Çağımızın,kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olduğu ve bunun başını işçi sınıfının çektiği gerçeğinin,istemimize bağlı olmadan yürüdüğü yargısının kesin olması bundandır.

Gerek doğa gerekse toplumun kendine özgü yasalarla değişip geliştiği olgusu,insanın pasif olduğu,yapacak bir şeyinin olmadığı,elini-kolunu bağlayıp durması sonucunu doğurmaz.Aksine,doğa ve toplum yasalarını bulup kullandığımız ölçüde etkin olduğumuzu gözönünde tutmalı;doğa üzerindeki egemenliğimizin ancak bu yolla oluşup geliştiğini bilmeliyiz. Başka türlü düşünmek ya da bu temel gerçeği gözardı etmek insanı kuru hayallere sürükler,başarısızlığa uğratır. Nitekim geçmişte olduğu gibi günümüzde de hayaller dünyasında yaşayanlar vardır ve bu egemen güçlerin işine yaramaktadır.

DİSK' İN 13. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ TOPLANTISINDA KONUŞAN BAŞTÜRK:

"SÖMÜRÜ VE BASKININ OLMADIĞI TOPLUMU MUTLAKA KURACAĞIZ"

Genel Başkanımız **Abdullah Baştürk**,biricik sendikal üst kuruluşumuz **DİSK**'in **13.kuruluş yıl dönümü** nedeniyle toplanan **Bölge Temsilciler Meclisi**'nde yaptığı konuşmada, **"İşçi sınıfının 100. yılı aşkın mücadele tarihinde önemli bir kilometre taşı olan DİSK'in kuruluşunun 13.yıldönümünde Türkiye'nin dörtbir yanında örgütümüz ve örgütümüzü oluşturan işçiler zorlu bir mücadele veriyorlar"**demiştir.

Tekel'de, **Tariş**'de, **Antbirlik**'te, **Ülker**'de, **İnter**'de, **Pera Palas**'da, yüzlerce fabrikada onbinlerce işçinin direndiğini belirten Baştürk, **"Aylardır, günlerdir yılmadan, usanmadan, gözümüzü budaktan sakınmadan zorbalığa karşı, bizleri sessiz; sömürülmeye razı bir koyun sürüsü haline getirmek isteyenlere karşı sınıfça direniyoruz. Çağdaş sınıflı toplumların motor gücü olan sınıfımız, diğer emekçi sınıf ve tabakaların desteğinde mücadelesini sürdürüyor"** diyerek konuşmasını sürdürmüş ve şunları söylemiştir:

"Türkiye işçi sınıfı tarihin yüklediği onurlu görevi eksiksiz yerine getirmenin mücadelesini veriyor.

Önemli günleri yaşıyoruz. Önümüzdeki büyük günlerin tohumlarının gün ışığına çıktığı günleri yaşıyoruz.

Artık yanlış yapma hakkımız yok.

Yapacağımız küçük bir yanlış, yenilginin başlangıcı olabilir. Burjuvazi elindeki tüm güçleri seferber etmiş boşluğumuzu arıyor. Her bir cepheden saldırıyor."

Genel Başkanımız **Baştürk**, konuşmasında, dünyaya bakıldığında bu saldırının nedeninin ve boyutunun görülebileceğini belirtmiş ve konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

"Emperyalist sistemin kanını aldığı Ortadoğu'nun zengin petrol yatakları üzerinde yaşayan halklar hızlı bir uyanış içindeler. Ulusal bağımsızlık ve kurtuluş mücadeleleri, artan bir güçle sürüyor.

Türkiye toplumu da bu mücadelenin içinde. Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde verilen bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi emperalizmin bölgedeki çıkarlarını ciddi biçimde tehdit etmektedir. Türkiye'de emekçi sınıfların vermekte olduğu bu mücadele bölgemizdeki dengeyi değiştirecek, böyle halklarının mücadelesine yeni boyutlar kazandıracak niteliktedir. Mücadelemizin zafere ulaşmasının etkisi İran'dan Libya'ya, Yunanistan'dan Portekiz'e kadar çok sayıda halkın mücadelesinde derinden duyulacaktır. Bu ise emperyalizmin hem Ortadoğu'da, hem de Akdeniz'deki sonu anlamına gelmektedir. O nedenle de emperyalizm ne pahasına olursa olsun Türkiye işçi sınıfının öncülüğündeki mücadeleyi ezmek, Türkiye'yi Ortadoğu'da, İsrail ve Mısır'dan sonra yeni bir saldırı üssü haline getirmek istemektedir.

Çeşitli kesim çalışanlarını temsil eden meslek örgütleri yöneticileriyle yabancı sendikacıların da katıldığı toplantıda, Genel Başkanımız Baştürk, devalüasyon ve zamlar konusuna da değindikten sonra şunları söylemiştir:

"10 binlerce işçi bir ağızda sokağa dökülmek isteniyor. Onbinlerce memur ailesi parçalanıyor.Sürgünler, işten el çektirmeler, memur ailelerinin yaşamını cehenneme çevirmiş durumda.Burjuvazi işten böylesi bir saldırı içindeyken, onbinlerce işçi işleri, ekmekleri, çocuklarının geleceği için hayatlarını ortaya koyarak mücadele ederken hiç kimsenin yanlış yapmaya hakkı yoktur."

Genel Başkanımız Baştürk,konuşmasında örgütlü olmanın, örgüt disipline uymanın, yapılacak yanlışları önleyeceğini belirtmiş ve şu görüşlere yer vermiştir:**"Milyonlarca yoksul köylünün, memurun,öğretmenin,teknik elemanın,doktorun,avukatın,küçük esnaf ve zanaatkârın gözü üzerimizde. Toplumun umudu işçi sınıfında.**

Artık kişilere bağlı umutlara yer yok.Sınıf mücadelesi toplumun önünde izlenecek yolu çizmiştir.

Bu yol,

İşçi sınıfının yoludur."

Konuşmasının daha sonraki bölümünde genel başkanımız **Baştürk**,yıllarca kurtuluş yolu olarak gösterilen yolun, aslında sömürü ve baskı yolu olduğunun emekçi kitlelerinin büyük çoğunluğunca kavrandığını belirtmiş, **"İşçi sınıfının uluslararası mücadele deneyleri ve bilimi böylesi bir gelişme içinde kurtuluş yolunu,sömürüsüz ve baskısız bir topluma ulaşmanın yolunu** göstermektedir.Toplumun bu yol ayrımında bize yönelttiği umudu, desteği boşa çıkartmaya hakkımız yok.

Burjuvazinin bizi davet ettiği savaşı ancak örgütsel birliğimizi, örgüt disiplinimizi göz bebeğimiz gibi koruyarak kazanabiliriz" demiştir.

Baştürk Maden-İş,Bank-Sen ve Baysen temsilcilerinin uzunca bir aradan sonra,yeniden örgüt saflarındaki yerlerini almalarından kıvanç duyduğunu belirtirken de şunları söylemiştir:

"Uzunca süren bir ayrılıktan sonra Maden-İş,Bank-Sen ve Baysen temsilcilerini yeniden aramızda görmenin kıvancı içinde,bu üç sendikamızın gerekli bazı örgütsel yükümlülükleri yerine getirerek yeniden örgütümüz saflarındaki yerlerini almalarının gücümüze güç katacağına inanıyorum."

Ören kararları konusunda da konuşan **Baştürk**,daha sonra TRT ve belli basın organlarının olayları alabildiğince tahrif ederek,çarpıtarak kamuoyuna yansıtmalarına rağmen, onbinlerce üretici aileden oluşan **Tariş** ve **Antbirliğin** ortakları başta olmak üzere, geniş emekçi kitlelerin, işçilerin,siyasal iktidarın yasadışı zorbalıklarına karşı çıkışlarını desteklediklerini belirtmiştir.

Baştürk daha sonra şöyle konuşmuştur:

"Demokrasi güçleri, **burjuvazinin** Güney Amerika'daki **diktatörlüklere benzer bir yönetime ulaşmak için giriştiği saldırıda,bu girişimi önleyebilecek tek gücün işçi sınıfı olduğunu kavramıştır.O nedenle Tariş,Antbirlik, Tekel işçilerinin eylemleri sınıf mücadelesinde büyük bir öneme sahiptir. Onbinlerce işçinin Anayasa ve yürürlükteki yasalar yok sayılarak,toplu sözleşme hükümleri çiğnenerek sokağa atılmasına izin veremeyiz.Biliyoruz ki burjuvazi buralarda açtığı yoldan saldırısını artırarak sürdürecektir.Burjuvazi bu saldırısıyla sınıfsal örgütlüğümüzü yok etmek istemektedir.Sınıf sendikacılığını yok etmek istemektedir.Burjuvazi kartlarını açmıştır."**

Genel Başkanımız **Baştürk** daha sonra **DİSK'in sınıf mevzilenmesi** içinde işçi sınıfının ekonomik,demokratik mücadelesinin aracı olduğunu, oysa mücadelenin boyutlarının bu sınırları aştığını söylemiş,**"Hareket** ekonomik mücadele boyutlarını aşmış,siyasal bir öz kazanmıştır.**O nedenle işçi sınıfının siyasal hareketinin üzerine büyük görevler düşmektedir"** demiştir.

Sosyalist siyasal partilerin ve siyasetlerin işçi sınıfının ekonomik, demokratik mücadelesine yönelttikleri eleştirilere de değinen **Baştürk**,somut siyasal hedefleri kitlelere ulaştırma görevini gereğince yapamıyanların kendilerine parti demeye hakları olmadığını,sendikaları doğrudan siyasal eylemlere, dolaysız siyasal sonuçlar yaratmaya zorlayamayacaklarını belirterek,

"Önümüzdeki eksiklikleri gidermek için fazla zamanımız yoktur.Geniş emekçi kitlelere mücadele içinde ortaya çıkan yeni durumlar karşısında somut siyasal hedefler göstermeden uzun süre burjuvazinin saldırılarını göğüslemek,yani hep savunmada kalarak başarıya ulaşmak mümkün değildir" demiştir.

Konuşmasının son bölümünde genel başkanımız **Baştürk**,**"Mücadelemizde işçi sınıfının uluslararası dayanışması bizim temel desteğimizdir"** demiş ve sözlerini şöyle noktalamıştır:

"Sizleri gerçekten güç görevler bekliyor.Hepinizin bu bilinç içinde olduğuna ve yılmadan, yorulmadan, boş vermeden bu mücadeleyi zafere ulaştırmaya kararlı olduğunuzu biliyorum.Sizin yaratıcı aklınız,hünerli elleriniz sömürü ve baskının olmadığı toplumu mutlaka kuracaktır.

Zafer işçi sınıfının ve emekçi halkımızın olacaktır.

Zafer faşizme,emperyalizme,şovenizme karşı bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm güçlerinin olacaktır.

Selam olsun** "bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" bayrağı altında **mücadele eden Türkiye işçi sınıfına,

Selam olsun sömürü ve baskıya karşı mücadele edenlere,

Selam olsun bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm kavgasının yılmadan sürdürenlere.

Yaşasın tüm anti-faşist,anti-emperyalist,anti-şovenist güçlerin güç ve eylem birliği,

Yaşasın devrimci mücadelemiz,

Yaşasın sosyalizm

YAŞASIN DİSK."

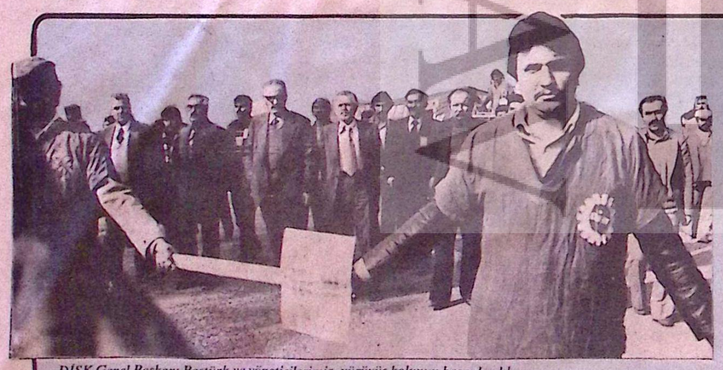

DİSK Genel Başkanı Baştürk ve yöneticilerimiz, yürüyüş kolunun başındaydılar...

Antalya' da onbinler haykırdı: "GENEL GREVE HAZIRIZ"

Antalya'da Cumhuriyet alanı onbinlerle doluydu...

26 Ocak'da İzmir'de alanları dolduran, anti-demokratik uygulamalara, yeni baskı yasalarına, işten çıkarmalara, faşizmi tezgahlama çabalarına karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olan işçiler, köylüler, memurlar, aydınlar, gençler, 9 Şubat günü de Antalya'daydı...

DİSK'in öncülüğünde düzenlenen bir dizi DEMOKRASİ MİTİNGİ'nin ikincisi ANTBİRLİK direnişçilerinin onurlu mücadele ettikleri Antalya'daydı. İzmir körfezinde dalgalanan sloganlar, hak istemleri, birlikte hareketin ve dayanışmanın somutlandığı kitlenin gücü, Antalya'da iç limanı aşıp, denize inen dik kıyılara ulaştı. Yığınlar biliyor ki, bağımsızlığın, demokrasinin, insanın insanı sömürmediği toplumun, savaşsız-sömürüsüz bir dünyanın, insanca yaşamanın engin denizine ulaşmak; dik kıyıları aşmaya, uçurumları doldurmaya, engelleri yıkmaya, engebeli yollarda kararla yürümeye bağlıdır. Yığınlar biliyor ki, bunu gerçekleştirmenin yolu birlikten geçer. Ancak birlik olduğumuzda haklı ve yüce emellerimize ulaşabiliriz...

İşçi sınıfımızın ve emekten yana tüm güçlerin gözbebeği **DİSK**'in düzenlediği bu dizi mitingler, birlikteliğin, işçi sınıfına ve demokrasi güçlerine yakışan güçlüğün somut belirtisi oluyor...

9 Şubat günü **Antalya'daydık. DİSK'e** bağlı sendikalar, meslek örgütleri, gençlik örgütleri, emekten yana güçler, **Antalya'da Cumhuriyet Alanı'nı** doldurdu. **Ankara'daki** sendikamız üyesi direnişçi işçiler, **Antalya'daki ANT BİRLİK** direnişçi işçilerini selamlıyordu. **Antbirlik direnişçileri, "Ankara'daki belediye işçilerinin direnişinde omuz omuzayız."** diyorlardı. Ve alanı dolduran, alanda olmayan, yüreği emekten yana, özgürlükten, bağımsızlıktan, insandan yana tüm güçler direnişçi kardeşlerinin yanında olmaktan onur duyuyorlardı. **Antalya** mitingi bu duygularla başladı... Gitgide yükselen coşkuyla sürdü...

Sendikalar, daha toplanma alanında uzun bir kortej oluşturmuşlardı. Sloganlar haykırılıyor, saflara girenler selamlanıyordu. Yürüyüş başladı. Önde **DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk** ile **DİSK ve Bağlı sendikaların yöneticileri** yürüyordu. Yol boyu kimi zaman apartmanlar yükseliyor, kimi zaman derme çatma bağ evleri duruyordu bir kenarda. Ama tümünün ya kapısı ya penceresi açılmış, yürüyüş koluna sevgi gösterileri yapılıyordu. Başta sendikalar, ardından meslek örgütleri,ardından gençlik örgütleri yürüyordu.

Genel-İş şubeleri, ülkenin dörtbir yanından mitinge gelmişlerdi.

Genel-İş, çevre il ve ilçelerden katılan üyeleriyle uzun bir yürüyüş kolu oluşturuyordu. **Eskişehir, Afyon** ve **Ankara** şubeleri de kortej de yerini almıştı. **"Kadınlar katılmaksızın gerçek bir kitle hareketi olamaz"** doğrusu bir kez daha yaşama geçiyordu. **"Genel-İş Ankara Şubeleri"** pankartını işçi bacılarımız onurla taşıyorlardı. **ANTBİRLİK**, direnişçilerinin arasında kadın işçiler, mücadelenin sıcaklığını yaşıyor, inanç ve kararlılıkla haykırıyorlardı sloganlarını. Mavi önlükleri, beyaz başörtüleriyle, köpüren dalgalar gibiydiler. Yürüdüler..

Miting alanı doldu. **Abdullah Baştürk** kürsüye çıktığında, **"Faşizme karşı görev başına."** sloganları yankılanıyordu alanda. **Baştürk** konuşmasında, ülkemizin içinde bulunduğu sorunlara değindi. Yeni MC iktidarının, işçi sınıfı ve tüm emekçilere karşı başlattığı saldırıdan söz etti. **Baştürk**, saldırının üretim alanlarında göğüsleneceğini tekrar vurguladı. **Antalya Cumhuriyet Alanı'nı** dolduran kitle konuşmayı coşkuyla dinledi. Konfederasyonumuz **DİSK'in**, demokratik haklarımızı korumak, yaşamımızı cehenneme çevirmek isteyenlerin oyunlarını bozmak, saldırılarını geriletmek için aldığı bir dizi eylem ve genel grev kararı, hayat tarafından da doğrulanıyor. kitleler tarafından da onaylanıyor. işçi sınıfı ve yandaşları "genel greve hazırız." diyorlardı...

Direnişteki Ankara Şubelerimiz, Antalya'da Demokrasi Mitinginde'ydi...

ÖRGÜN

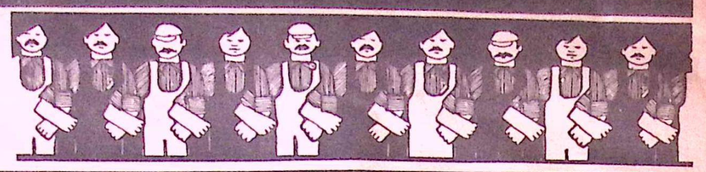

Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve, Marmaris ve Batman Grevlerimiz sürerken

DENİZLİ'DE DE GREVE BAŞLADIK

Sendikamızca 1978-1979 ve 1980 yıllarında çeşitli belediyelerde başlatılan grevler coşkuyla sürerken, **Denizli** Belediyesi'nde de greve başladık. **Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve, Marmaris** ve **Batman** Belediyelerindeki grevlerimize bir yenisi daha eklendi. **Denizli** Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi **420** işçi, toplu sözleşmenin işverence ihlal edilmesi üzerine **9 Şubat** sabahından itibaren işi bırakarak yasal hak eylemine çıktı. Grev yasağı dışında kalan işyerlerinin tümünde başlayan **Denizli** grevimiz başarıyla sürmektedir.

Denizli'de kazanılmış haklarının işverence çiğnenmek istenmesi üzerine işi bırakarak greve çıkan arkadaşlarımız, tüm grevcilere gazetemiz aracılığıyla selam göndermekte ve **"zafer, işçi sınıfının yiğit temsilcileri, grevci arkadaşlarımızın olacaktır"** demektedirler. Biz de tüm grevcilere verdikleri uzun soluklu mücadeleler için başarılar diliyoruz.

90 günlük erteleme sonunda yeniden greve çıkan Batmanlı grevciler ...

Denizli Belediyesindeki grevimiz kısa sürede etkisini göstermiştir. Kentin cadde ve sokakları çöp yığınlarıyla dolarken, yollar onarılmamakta; otobüs işçileri de greve katıldığından, kent içi ulaşım büyük ölçüde aksamaktadır. Halkın işlerine ve evlerine yürüyerek gidip, geldikleri bildirilmektedir. Denizli Şubemizden yapılan açıklamada, grevin demokratik kitle örgütlerince ve Denizli'nin emekçi halkınca desteklendiği belirtilmekte ve şöyle denilmektedir: **"Grevimiz halkımıza karşı değil, haklarımızı vermeyen İşverene karşıdır. Bu haklarımızı alana kadar da grevimizi sürdüreceğiz."**

Ankara direnişinde 2 arkadaşımız gözaltına alındı

Ankara'daki hak direnişimizin 9. gününde, direniş yerindeki pankartlar nedeniyle 1.Şubemizin iki yöneticisi gözaltına alındı. Yedi saat gözaltında tutulan **Metin Çiçek** ve **Mustafa Tüzer** arkadaşlarımız daha sonra serbest bırakıldılar.

Veteriner Müdürlüğü'ndeki direniş yerine asılan **"Zam çok maaş yok", "Haklarımız için direnişteyiz"** gibi pankartların kaldırılmasını isteyen polisler, sorumlu iki arkadaşımızı **14 Şubat** günü **10.30'**da gözaltına aldılar. **Yenimahalle Cumhuriyet Savcılığı'**nın, **"Direnişin yasal olduğu"** yolundaki karar metninin gösterilmesine karşın, pankartlarda siyasi nitelik bulunduğu öne sürülerek, iki arkadaşımız yedi saat gözaltında tutuldu.

Bölge Merkez Şubemizin ve Genel Merkezimizin devreye girmesinden sonra sorguları yapılan **Metin Çiçek** ve **Mustafa Tüzer**, saat 17.30 da serbest bırakıldılar.

YAYGIN EĞİTİM SEMİNERLERİMİZ SÜRÜYOR

Yaygın Eğitim Seminerlerimizin ilk ayında düzenlenen tüm seminerler başarıyla tamamlanmıştır. İkinci ay seminerleri ise sürdürülmektedir. 1980-81 tarihlerini kapsayan eğitim programımızın, Ocak ayı içinde yapılan şube eğitimlerine katılan ve **5.Bölge Merkez Şubemize** bağlı **İskenderun Şubemiz** üyelerinden **Fikret Uğur** arkadaşımız, yayınlanması istemiyle gazetemize gönderdiği yazısında, seminerlere ilişkin görüşlerini şöyle dile getiriyor:

"Canımız, kanımız, sınıf sendikamız DİSK Genel-İş üyesiyim. İskenderun Şubesine kayıtlıyım. 28 yaşındayım. 28 yıllık uykudan uyandırdınız beni. Üç gün süren eğitimde, 28 yıl içinde öğrenemediklerimi öğrendim. Seminer üç günlük de olsa çok çok yararlı oldu, olumlu oldu. O seminerde taş dahi olsa kendi sınıfının nasıl ezildiğini, nasıl sömürüldüğünü görürdü. Kapitalist düzende işçi sınıfının, emekçi kitlelerin nasıl sömürüldüğü, nasıl ezildiği, ezilmek, sömürülmek istendiğini 'gördük. Gözlerimiz fal taşı gibi açıldı."

Arkadaşımız **Fikret Uğur**, seminerleri düzenleyen yöneticilere, katkısı bulunan tüm emekçilere teşekkür ediyor ve eğitim seminerlerinin yinelenmesini de isteyerek, seminer sonunda verilen diplomanın yaşamının en değerli varlığı olarak evinin duvarlarını süslediğini belirterek şöyle tamamlıyor yazısını:

"Savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için, DİSK ilkelerine uyarak var gücümüzle savaşacağız. Kahrolsun Faşizm. Kahrolsun Şovenizm. Kahrolsun Kapitalizm. Yaşasın Sosyalizm. Yaşasın DİSK."

Adana Seminerinde dersler büyük bir ilgiyle izlendi.

Seminer sonunda katılanlara diplomaları verildi.

ELBİSTAN GREVİMİZ SÜRÜYOR

Elbistan İş Mahkemesi, Yargıtayın bozma kararına karşın, grevin yasal olduğu kararında direniyor

Elbistan Belediyesi'nde çalışan yiğit üyelerimizin 475 gündür sürdürdükleri grev, mutlak başarıya ulaşacaktır. Arkadaşlarımızın bilinçli, kararlı ve birlikte mücadelesiyle haklarımız sonuna dek alınacaktır."

Elbistan'daki sendikamız üyesi belediye işçilerinin yaklaşık 500 gün önce başlattıkları grev başarıyla sürüyor.

Bilindiği gibi, Elbistan İş Mahkemesi, grevin yasal olduğu yolunda karar vermiş, daha sonra bu karar, Yargıtay tarafından bozulmuştur. Yapılan itiraz üzerine, Elbistan İş Mahkemesi olayı tekrar görüşerek, ilk kararında direndi.

Konuyla ilgili olarak, Toplu Sözleşme Daire Başkanımız İsmail Hakkı Önal bir açıklama yaptı. Önal'ın açıklaması aynen şöyle:

"Elbistan Belediyesi'nin grev yasağına tabi olmayan işyerlerinde 26.9.1978 tarihinden bu yana uygulamakta olduğumuz hak grevimizin yerel mahkeme yasalığına karar vermiş, ancak bu karar, Yargıtay 9. Hukuk Dairesince bozulmuştu.

Bozulma kararı üzerine yeniden yapılan 13 Şubat 1980 tarihli duruşmada, Bölge Merkez Hukuk Büromuz avukatlarının yaptıkları savunmaları da gözeten Elbistan Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi ilk kararında direnerek grevimizin yasal olduğunu yeniden onamıştır.

İşçi sınıfının devrimci sendikal birliği yolunda

13 YIL

13 ŞUBAT 1967
13 ŞUBAT 1980

DİSK

DİSK 13 Şubat 1967'de kuruldu

● **DİSK**, Türkiye işçi sınıfının yüzyıllı aşkın mücadelesinin ürünü olan devrimci sendikal bir örgüttür. **DİSK, 13 Şubat 1967**'de kurulmuştur. Kurulduğu ilk günden bu yana zorlu bir mücadele içinde olmuş, sınıf uzlaşmacılığı anlayışına karşı, sınıf sendikacılığını geliştirerek işçi sınıfımızın en bilinçli kesimlerini bağrında toplamıştır.

● **12 Şubat 1967**'de **T.Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş, Gıda-İş** ve **Türk Maden-İş** sendikaları olağanüstü kongreler yaparak Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu **DİSK**'i kurmaya karar vermişler ve 13 Şubat 1967 Pazartesi günü **DİSK**'in Tüzüğü ve Kuruluş Bildirgesini İstanbul Valiliği'ne vererek **DİSK**'in yasal kuruluşunu gerçekleştirmişlerdir.

● **31 Aralık 1961**'de gerçekleştirilen Saraçhane Mitingi ve onu izleyen günlerdeki **Kavel** işçilerinin, yapı işçilerinin, **Mannesman** işçilerinin, **Trio Lastik** işçilerinin, **Ataş** işçilerinin, **Paşabahçe Şişe** ve **Cam** işçilerinin, **Çorum Temizlik** işçilerinin yiğit ve kararlı mücadeleleri sendikacılıkta yol ayrımını getirip dayatmıştır: ya sınıf uzlaşmacılığı ya da sınıf sendikacılığı.

● Haklı grevlere karşı çıkan, **"partilerüstü politika"** yuttturmacası ile işçileri oyalamaya çabalayan, lokavtı savunan, Amerikancı sarı sendikacılığı sürdüren **TÜRK-İŞ**'e **DİSK**'in kuruluşu ile Türkiye işçi sınıfının en etkin ve somut yanıtı verilmiştir.

● Ve **DİSK** kuruluşundan kısa bir süre sonra sendikal alanda işçilerin tek umudu haline geldi. **DİSK** 1968'de, kuruluşundan beri savuna geldiği tabanın göz ve karar sahibi olma ilkesini ilk kez uygulatma olanağı sağladı. **Derby**'de yapılan ilk referandumda işçiler sarı sendika zincirini parçalayarak **DİSK** üyesi **Lastik-İş**'i seçtiler.

● Kurulduğu günden beri işçi sınıfının gerçek kurtuluşu yolunda ekonomik, politik ve ideolojik mücadelesinin bütünlüğünü vurgulayan, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini hayata geçirmede önemli aşamalar kaydeden, **DİSK**, kapitalist sınıfın boy hedefi haline geldi. Bu şanlı ve onur dolu mücadelede çok sayıda işçi baskıya uğradı, işini yitirdi, yaralandı, şehit düştü. Ama işçiler **DİSK**'in bayrağını yere düşürmediler ve **DİSK**'in bayrağı sayıları her geçen gün biraz daha artan kitlelerce en yüksekterde dalgalanmaya devam etti.

● 1969 Burjuvazi **DİSK**'in güçlendiğini görünce baskı ve terörü artırmaya başladı. Ama mücadele durmadı. **1969**'da **Maden-İş** üyesi **Demir-döküm, Singer, Gamak** işçileri güçlü mücadele örnekleri verdi, özellikle **Demirdöküm** ve **Singer** işçileri kolay unutulmayacak kavgalarını tarihe yazdılar.

İstanbul'da yüz bini aşkın işçi yürüdü

● **15-16 Haziran 1970**. Türkiye işçi sınıfı, tarihinin en geniş kapsamlı direnişini yaptı. Siyasal iktidarın Sendikalar, Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt yasalarında değişiklikler yaparak **DİSK**'i ve **DİSK**'e bağlı sendikaları kapatmaya yönelmesi üzerine Bu gerçeği Türk-İş yönetimine karşı eleştiri getiren etkin bir kaç Türk-İş üyesi sendika da kabul etti. **14 Ocak 1971**'de Türk-İş yönetimini eleştirmek amacıyla 4 üye sendikaca hazırlanan ve **"Dörtler Raporu"** olarak bilinen tarihsel belgede şöyle denildi: **"DİSK'in militanları inançlı kişilerdir ve bunlar gittikçe yayılmaktadırlar. DİSK bu inançlı kişileri yurda ithalat yoluyla sokmadığına göre nereden bulmaktadır? Bu sorunun cevabı açıkça ortada durmaktadır. Eğitim."**

● **12 Mart 1971**'de Muhtıra ile birlikte açık baskı ve terör dönemi başladı. **1971-1973** arasında tekelci sermaye kârlarına kârlar katarken, işçi ücretleri düştü, grevler yaygınlaştı. Bunun yanısıra yüzlerce insan tutuklandı, devrimciler, ilericiler, yurtseverler, demokratlar zindanlara dolduruldu, daraağaçları kuruldu, insanlar işkencelerle öldürüldü.

● **13-15 Şubat 1970**'de 3.Genel Kurulunu yapan **DİSK, 12-13 Şubat 1973**'de de 4.Genel Kurulunu topladı.

● **1974** ve **1975**'de yeni katılımlarla daha da büyüyen **DİSK, 21-24 Mayıs 1975**'de 5.Genel Kurulunu yaptı. **DİSK** Genel Kurulu aldığı kararlar ile işçi sınıfının sendikal mücadelesine yeni boyutlar kazandırdı.

● **6 Eylül 1975**'de **İzmir**'de, **20 Eylül 1975**'de **İstanbul**'da **Demokratik Hak ve Özgürlükler Mitingleri** yapıldı. Kitlesel olarak sınıf ve kitle sendikacılığının istemleri dile getirildi.

● **1 Mayıs 1976**. Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkın yıllardır özlemini çektiği, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan **1 Mayıs**'ı kutlayan **DİSK**, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin en önde gelen örgütü oldu.

● Bu arada **DİSK**'in uluslararası ilişkileri genişledi, devrimci sendikalarla bağları pekişti.

16 Eylül 1976'da DGM Yasa tasarısına karşı yüzbinlerce işçi üretimi bırakarak direnişe geçti...

● **16 Eylül 1976**. İşçi sınıfının ekonomik, demokratik, siyasi hareketini önlemeye yönelik **Devlet Güvenlik Mahkemeleri**'nin (DGM) kurulmasına ilişkin yasa tasarısına karşı yüzbinlerce işçi üretimi bırakarak direnişe geçti. **DGM** yasa tasarısına karşı direnen **DİSK**, siyasal içerikli bir genel grevi ilk kez gerçekleştirdi.

● Fakat egemen sınıfların saldırısı artarak sürdü. **1977**'nin **1 Mayıs**'ını kana bulayan ve **36** yurttaşımızı katleden burjuvaziye en anlamlı yanıt, **1 Mayıs 1978**'in görkemli bir biçimde kutlanmasıyla verildi.

● **22-27 Aralık 1977. DİSK** 6.Olağan Genel Kurulu toplandı **DİSK** Genel Başkanlığı görevini yürüten Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler, nöbeti Genel-İş Genel Başkanı **Abdullah Baştürk**'e devretti. 6. Genel Kurulda alınan kararlar **DİSK**'in yeni dönemde temel mücadele hedeflerini oluşturdu.

● **1978** yılında gerçekleşen **20 Mart Faşizme İhtar Eylemi**, faşist saldırı ve katliamlara karşı işçilerin ve emekçilerin neler yapabileceğini gösteren şanlı bir eylem olarak geçti işçi sınıfı tarihine.

● **5 Ocak 1979**'da **DİSK**, Kahramanmaraş katliamında ölenlerin anısı ve faşizmi lanetlemek için beş dakikalık saygı duruşu ile **Faşizmi Lanetleme** eylemini gerçekleştirdi.

● **1979 1 Mayıs**'ını kutlamak istemeyen, sokağa çıkma yasağı ilan ederek işçi sınıfından ne kadar korktuğunu gösteren burjuvazi karşısında direnen **DİSK**, bu kararlılığını sonuna dek götürerek **1 Mayıs'ların devrimci geleneğini güçlü bir biçimde yaşattı.**

● Büyüyor **DİSK**. Gelişiyor **DİSK**. Kazmayı tutanlar, çeliğe biçim ve renler, petrolü damıtanlar, karanlık geceleri aydınlatanlar, harfleri dizenler, ekmeği pişirenler, kumaşı dokuyanlar, genel hizmetleri yürütenler... haykırıyorlar: **"YAŞASIN DİSK."** Yayılıyor yurdun dört bir köşesine **DİSK**'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri. İşçi sınıfının devrimci sendikal birliği yolunda sarsılıyor yerler, çalınıyor grev davulları, **burjuvazinin saldırısını üretim alanlarında göğüslemeye and içerken, Demokrasi Mitinglerliyle alanları doldururken ve 1 Mayıs 1980'e şimdiden hazırlanırken.**

15-16 HAZİRAN 1970

Yüzbinlerce işçi haykırdı 1 Mayıs Alanında

İstanbul'da, Kocaeli'nde, Ankara'da, İzmir'de yüzbini aşkın işçi demokratik hak ve özgürlükleri için yürüdü. Özgürlüklerden yana, sarı sendika çemberini kırmaya kararlı çok sayıda Türk-İş üyesinin de katıldığı direnişte **3 işçi öldürüldü**, sıkıyönetim ilan edildi. Daha sonra çok sayıda işçi ve yönetici tutuklandı, hapishanelerde işkence gördü.

Ancak bir süre sonra Anayasa Mahkemesi ilgili yasalarda yapılan değişiklikleri Anayasa'ya aykırı bularak iptal etti. **Ve kınıldı DİSK'e uzanan eller.**

1971'de yayınlanan **"DİSK'in Dört Mücadele Yılı"** broşürünün 13.sayfasında şöyle denildi: **"İşçi sınıfının ideolojisi sosyalizm'dir. Bu nedenle sendikalar, bir yandan ekonomik mücadeleyi sürdürürken, öte yandan da işçi sınıfını kendi ideolojisine sahip çıkacak eğitimi yapmak zorundadırlar."**

20 Mart Faşizme İhtar Eylemi

5 Ocak 1979 Faşizmi Lanetleme Eylemi 5 dakikalık saygı duruşu

ÖRGÜN

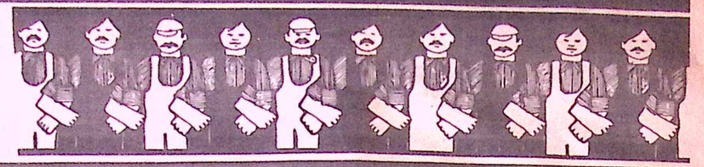

GENEL KURULLAR

Kars'ta Ercan Soykan, Eskişehir' de Atilla Öngel Van' da Reşat Atacan Şube başkanlığına seçildiler

KARS

Kars Şubemizin genel kurul toplantısı 27 Ocak 80 Pazar günü yapılmış ve Gaffar Eskikaya'nın aday olmadığı genel kurulda Şube Başkanlığına Ercan SOYKAN seçilmiştir.

Kalabalık bir işçi ve konuk topluluğunun katılımıyla başlayan Kars Şubemizin genel kurulunda açış konuşmasını yapan Şube Başkanı Gaffar Eskikaya, "Türkiye'nin içinde bulunduğu en bunalımlı dönemde ve Sıkıyönetim koşullarında genel kurul yapıyoruz" diyerek sözlerine başlamıştır. Ülkemizde 1950'lerden beri bir iktidar kavgasının devam ettiğini söyleyen Eskikaya, işbaşındaki azınlık hükümetini eleştirirken söyle konuşmuştur:

Demirel iktidarı demek yoksulluk, işkence ve işsizlik demektir. İMF'ye teslim olmuş parababalarının isteği doğrultusunda zamlar gelmekte, paramızın değeri düşürülmektedir. Faşist tırmanış, örgütlü-kapalı MC'nin gelmesiyle doruk noktaya ulaşmıştır. Faşistler ard arda sosyalistleri, demokratları, ilericileri katletmektedir. Faşist mihrakların kaynağına gidilmemektedir. "Anarşiyi durduracağım, bu hükümet gider dertler biter" diyen Demirel döneminde, anarşinin daha büyük boyutlara ulaştığını, dertlerin daha da arttığını görmekteyiz. Şube Başkanlığına aday değilim. Nöbet değişiminin zamanı geldiği inancı içerisinde hepinize saygılar sunarım."

ERCAN SOYKAN

Gaffar Eskikaya'nın konuşmasından sonra divan için seçim yapılmıştır. Yapılan seçimde divan başkanlığına Yusuf Çelik, başkan yardımcılıklarına Oktay Damlu ve Yıldırım Vurallar, yazmanlıklara ise, Şahmurat Güneş ile Kemalettin Karabudak getirilmiştir.

Konukların konuşmasına geçilmiş ve Veysel Uçum, Çetin Çamurtaş, Baki Karakol ve Nizamettin Kaya yaptıkları konuşmalarda ülke, bölge ve dünya sorunlarına ilişkin görüşlerini açıklamışlardır. Konukların konuşmasından sonra, çalışma raporu okunmuştur. Rapor üzerinde konuşan olmadığından seçimlere geçilmiş ve yapılan oylama sonunda Ercan Soykan'ın Şube Başkanlığına seçildiği görülmüştür. Kars Şubemizin diğer yönetim organlarında ise şu üyeler görev almışlardır:

YÖNETİM KURULU: Zülfali Uçum, Halil Bora, Sahîsmail Beşikdamat, Sadık Polat, Nuri Geçgili, Münir Akbaba, Savcı Tiryaki, Kurban Ülgez, Şentürk Çabuk, Adnan Taşdemir, Yaşar Beyocak.

ONUR KURULU: İsmet Koç, Necmettin Ertaç, İsrafil Deniz, Mehmet Ali Ergül, Emin Çalışkan.

DENETİM KURULU: Remzi Bakış, Rüştü Bulut, Bayram Nur.

GENEL KURUL: Ercan Soykan.

VAN

Van Şubemizin genel kurulu da 3 Şubat 80 Pazar günü yapılmıştır. Kalabalık bir işçi ve konuk kitlesinin de izlediği genel kurulda Şube Başkanlığına Reşat Atacan seçilmiştir.

Genel Kurulu yönetmek üzere yapılan başkanlık divanı seçiminde divan başkanlığına 7.(Diyarbakır) Bölge Merkez Şube Başkanımız Naip Aydın, başkan yardımcılığına Paşa Elaltunbay, yazmanlıklara ise 7.Bölge Merkez Şube Sekreteri Hacı Yigit, ve Şemsettin Düzova getirilmiştir. Divan üyelerinin yerlerini almalarından sonra konukların konuşması bölümünde söz alan Van Belediye Başkan Vekili Nevzat Soydan, hayat pahalılığı en enflasyon konusuna ilişkin görüşlerini açıkladı. Daha sonra konuşan A.Selam Güven ülke ve dünya sorunları hakkında genel görüşlerini dile getirdi.

Konuşmaların tamamlanmasından sonra raporların okunmasına ve eleştirilere geçildi. Raporlar hakkındaki görüşlerini açıklamak üzere söz alan Nedim Özörnek, Mehmet Aslan ve Muzaffer Akdemir çeşitli konulara ilişkin görüşlerini dile getirdiler.

Seçimlere geçildi ve yapılan oylama sonunda Şube Başkanlığına Reşat Atacan'ın seçildiği belli oldu. Diğer organlarda ise şu arkadaşlarımız görev aldılar:

YÖNETİM KURULU: Selahattin Geçer, İhsan Ece, Abdullah Tanrıtanır, A.Rezzak Güler, Hüsamettin Yeke, Hamdi Yavuzcan, Necmettin Baran, Ahmet Avcı, Abdullah Tunç, Bedrettin Şevgi, Nurettin Özgökçe.

DENETİM KURULU: Celal Omrak, Nurettin Korkmaz, Haydar Sevimli.

ONUR KURULU: Sabahattin Bingöllü, Mehmek Olgun, M.Salih Kareli, Mehmet Karaaslan, Musa Kılıç.

GENEL KURUL: Reşat Atacan, İhsan Ece, Bahattin Geçer.

Genel-İş EMEK Kars, Eskişehir 1 ve Van Şubelerimizin yeni yöneticilerine sınıf savaşımında başarılar diler.

İşçi sınıfının uluslararası dayanışması gelişiyor. DSF'ye bağlı genel hizmetler işkolunda örgütlü ISFTU sendikasının yetkilileri, geçtiğimiz günlerde sendikamızı ziyaret ettiler. Sendikamız yetkilileriyle yapılan ortak toplantıya, genel hizmetler işkolunun farklı alanlarında örgütlü ülkemizdeki sendikaların yetkilileri de katıldı. Toplantıda, İşçi sınıfının uluslararası dayanışması gündeme getirildi.

ESKİŞEHİR 1

Eskişehir'de kurulu bulunan 1No'lu şubemizin olağan genel kurulu 3 Şubat 1980 günü yapılmış ve Şube Başkanlığı'na Atilla Öngel seçilmiştir.

ATİLLA ÖNGEL

Kalabalık bir işçi ve konuk topluluğunun katıldığı toplantıda açış konuşmasını Şube Başkanı Hikmet Selet yapmıştır.Selet'in açış konuşmasından sonra,genel kurul başkanlık divanı oluşturulmuştur.Yapılan seçimde divan başkanlığına Örgütlenme Uzmanlarımızdan Enver Demirci,başkan vekilliklerine Eskişehir 2 No'lu Şube Başkanımız Hüseyin Özkan,Maden İş 12.Bölge Temsilcisi Dursun Sabur,yazmanlıklara da Afyon Şube Başkanımız Ali Osman Karcı ve Bilecik Baştemsilcimiz Orhan Yücel getirilmiştir.

Divanın oluşmasından sonra DİSK 6.Bölge Temsilcisi Rafet Demirtel bir konuşma yapmıştır. Demirtel yaptığı konuşmada,işçi sınıfımıza karşı girişilen faşist baskıların yoğunlaştığını söylemiş ve Ören toplantısı hakkında genel kurula bilgi vermiştir.Daha sonra söz alan Afyon Şube Başkanımız Ali Osman Karcı,dünya ve ülke sorunlarını içeren bir konuşma yaptı.Maden-İş 12.Bölge Temsilcisi Dursun Sabur yaptığı konuşmada, birlik ve beraberliğin pekiştirilmesinin mücadelemize güç katacağını, ülkemizde sendikal harekete yönelik baskılar karşısında aktif mücadelenin kaçınılmaz olduğunu belirtmiştir.Devleti işgal etmeye göz yummayacaklarını söyleyen CHP Eskişehir Milletvekili Murat Kahyaoğlu, işçi sınıfının bu baskıların altından mutlaka kalkacağını belirtmiştir.Genel-İş Eskişehir 2 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Özkan da, "bugün ülkemizi idare edemeyenler, baskı yasaları ve zulümle işçilere işkence etmektedirler.İşçi sınıfımız bu baskılara göğüs gerecek ve engelleri aşarak zafere ulaşacaktır" demiştir.Son konuşmayı yapan Eskişehir CHP İl Başkanı ve Belediye Meclis Üyesi Akın Çamolu,Eskişehir Belediyesi'ndeki işçi kıyımına ve faşist kadrolaşmaya dur demek için,kendilerine düşen görevleri yapacaklarını belirtmiştir.Konukların konuşmalarının tamamlanmasından sonra,daha önceden delegelere dağıtıldığı için okunmadan görüşülmesi kabul edilen çalışma raporu üzerindeki eleştirilere geçilmiştir.

İlk sözü alan Sevinç Özkan,kadın işçilerin sorunlarını dile getiren bir konuşma yapmış ve rapor üzerindeki görüşlerini açıklamıştır. İkinci konuşmayı yapan Atilla Öngel,rapora ilişkin eleştiri ve görüşlerini dile getirmiştir.Eleştirilerin tamamlanmasından sonra,Şube Başkanı Hikmet Selet,eleştirileri yanıtlamış ve daha sonra da seçimlere geçilmiştir.

Yapılan seçimler sonunda Şube Başkanlığı'na Atilla Öngel'in getirildiği anlaşılmıştır.Eskişehir 1 No'lu Şubemizin Yönetim organları ise şu arkadaşlarımızdan oluşmuştur:

YÖNETİM KURULU:Haydar Demir,Mehmet Dolgun,Hasan Baş, Osman Yalçınsoy,Mustafa Donbaycı,A.Kadir İpek,İlyas Sekili,Ramazan Şahin,Mecit Gökay,Mehmet Yüksel.

ONUR KURULU:H.Hüseyin Uslu,A.Osman Özkan,Hüseyin Gün,Ahmet Memiş,Yusuf Yıldız.

DENETİM KURULU:Mehmet Kara,Ali Madenkaya,Battal Kara.

GENEL KURUL:Atilla Öngel, Haydar Demir,Mehmet Yüksel,A. Osman Özkan.

MALATYA ŞUBEMİZE GİRİŞİMCİ KURUL ATANDI

Malatya Şubemize Girişimci Kurul atanmış ve kurul üyeleri aralarında görev bölümü yaparak, çalışmalarına başlamışlardır. Örgütlenme Dairemizden aldığımız bilgiye göre, Malatya Şubemizin Girişimci Kurulunun başkanlığına Sebahattin VARAN getirilmiştir. Malatya Şubemizin diğer yöneticileri ve görevleri ise şöyledir:

Yücel Şeftalicioğlu Başkan Vekili, Kemal Gültekin Sekreter, Hasan Gazi Demir Sayman, Ali Seydi Yücekaya Eğitim Sekreteri, Osman Aladağ, Hamza Kara, Abdullah Çetinkaya, Hacı Zengin, Mehmet Derdağ, Zeki Ekim ve Tekin Ünsal Yönetim Kurulu üyesi.

Genel-İş EMEK, Malatya Şubemizin göreve başlayan yeni yöneticilerine sınıf mücadelesinde başarılar diler.

İŞÇİ SINIFI VE SANAT

İŞÇİ SINIFINA LAYIK SANAT...

Dokuz gündür direnişteyiz. Yetmiş gündür ödenmeyen haklarımız için, dokuz gündür çöpleri kaldırmıyoruz, kontak anahtarlarını açmıyoruz, asfalt üretip dökmüyor, araçları onarmıyor, kentin bakımını yapmıyoruz. Nasıl da görülüyor üretimi gürp diye durduruğumuz. Hele çarşılarda yolun ortasını çoktan aştı çöpler. Nasıl da anlıyorlar hayatı bizlerin yarattığını. Emekçi kardeşlerimiz yanıbaşımızda. Emekçiler, emekçinin derdini, değerini biliyor. Çöpler kalkmıyor diye bize kızanlar, burunlarının ucunu göremiyorlar. Çocuklarımız aç evde, çocuklarımız..."

Ahmet, kapı nöbetini bitirmiş, temsilcilik lokalinde oturuyordu. Pencere kenarına çektiği saldalyede, bir bacağını altına toplamış, dirseği pervaza dayalı dışarıyı seyrediyordu. Düşünüyordu Ahmet. Dışarda kar, gökte güneş vardı. Arkadaşlar üç beş yerde kümelenmiş konuşuyorlardı. Ana kapıdaki pankartlar, kirlenmemiş, bembeyaz duruyorlardı . "Pankartlarımız yağmurdan çürüse, güneşten solsa, tozdan kararsa zaman gerili durusunu bozsa da, biz dimdik ayakta kalacağız." diye geçti içinden. Hani hep söyleriz ya, "Dokuz gün değil, doksan gün değil, doksan ay da geçse yılmayacağız.."

"Film güzeldi ama" dedi kendi kendine-Sendikanın Eğitim Dairesi. bir program yapmış, direnişteki işyerlerinde film gösteriyordu.- "Bir sanat eseriydi canım basbayağı. Anlatmak istediğini yalın, anlaşılır bir dille anlatıyor. Faşizmin insanlığa ne denli düşman olduğu bir filmle ancak bukadar anlatılır yani... Üstelik sonuçta da, emeğin, insana, insanlığa saygının, mutlak zafer kazanacağı da en etkili biçimde gösteriliyor. "Sosyalist gerçekçi sanat" dedikleri de bu zaten. Yani bir olayı alıyorsun, altından girip üstünden çıkıyorsun, ama bunu yaparken de, en önemli şeyi, tarihin sürekli ileriye doğru değişim içinde olduğunu hiçbir zaman gözden uzak tutmuyorsun. Gerçeklikten hareket ediyor, ama ele aldığın gerçekliği sadece eleştirmekle kalmıyorsun. Çıkış yollarını, çıkış yollarının ipuçlarını da gösteriyorsun. Ama bir hap gibi de sonucu seyircinin, okuyucunun ya da izleyicinin ağzına vermiyorsun. Onu düşünmeye, düşünerek bir yerlere varmaya, sonuçlar elde etmeye, ya da en azından kafasında soru işaretleri uyandırmaya çalışıyorsun. İşte ben böyle sanata işçi sınıfından yana sanat derim. İşte ben böyle sanata işçi sınıfına layık sanat derim. İşte ben böyle sanata işçi sınıfının ürünü olan sanat derim. Yoksa iki sloganı bir araya getirip türkü yapmışsın, bir şiir yazıp, iktidarı, düzeni, baskıları, direnişleri, grevleri dile getirmişsin, eleştirmiş ya da övmüşsün. Ama sadece bu kadarla kalmış yaptığın iş. Okuyanan kafasında ne bir iz ne bir etki... Neye yarar?..."

Bir el dokundu omuzuna, döndü, Cemal. "Ne o abi dalmışsın." dedi. "Ya, filmi düşünüyordum Cemal. Sanatın ne denli güçlü bir araç olduğunu düşünüyordum. Geç otursana..."

Cemal bir tabure alıp karşısına geçti Ahmet'in. Emek gazetesinin yeni sayısı gelmişti. Bir süre konuşmadan oturdular, gazeteye baktılar. Sonra Ahmet..

"Ya Cemal" dedi. "Şu sanat, hele işçi sınıfından yana, işçi sınıfının o hünerli, o yaratıcı, o güzelim elleriyle yoğrulup biçimlenmiş sanat ne denli güçlü ve güzeldir bilirmisin?... Tutup çıkarmışlar bizim karşımıza bir Orhan Gencebay, bir Ferdi Tayfur, bir bilmemne, hem tutup basbayağı kendi kaderci düşüncelerini aşılıyor, hem de, sanat zevkimizi, güzel duygularımızı köreltiyor, basbayağı afyonluyorlar bizi be..."

"İyi de abi, birtek bizim arkadaşlar değil, biryığın insan dinliyor bu müzikleri, Orhan Gencebay'ları, Ferdi Tayfur'ları. durdu. "Valla doğrusunu söyleyim ama, aradabir hani şöyle çakırkeyf ya da efkarlı olduğum zamanlar ben de dinlemiyor değilim yani..."

"Dinleniyor Cemal dinleniyor. Bizi sömürenler, sadece emeğimizi değil, duygularımızı, beğenilerimizi de sömürüyorlar. Herif şarkı söylüyorum diye cıyak cıyak bağırıyor. Bak dikkatle bir dinle o şarkıların sözlerini. Hepsinde mutlaka kader vardır, yılgınlık vardır. Bıkmışlık, tükenmişlik vardır. Mistik yaşıyor bize bu şarkılar. Bizim Osman çok dinler bunları bilirsin. Dikkat et onun davranışlarına. Biz uyuşukluk, bir adamsendecilik,.. İşte kadercilik insanın kafasına bir kez girdimi, kurt gibi kemirir durur onu. Başta pek anlaşılmaz belki ama, sonunda, içi çürümüş bir kütük gibi devriliverirsin.."

"Abi gerçekten çok saçmasapan bu şarkılar. Bunları dinlerken biraz aklımı kullansan, akıl terazisine vursan söylediklerini, hemen çıkıyor ortaya..."

"Sadece saçma değil Cemal Bak mesela aşk üstüne yazıyorlar değil mi? Bu ne biçim aşktır yahu, bu ne biçim sevdadır. Kadın sanki bir mal, ya da duygusuz, ruhsuz bir yaratık; sevgilisi de onun etrafında fır dönen bir divane, başka hiçbirşeyden etkilenmiyor, hiçbir zaman değişmiyorlar. Ulan aşkın da, sevdanın da içine ediyo bu herifler he..."

Cemal güldü. "Abi" dedi. "az önce de söyledim. Az buz değil bunları dinleyenler. İnsanlarımızın çoğu seviyor ve dinliyor Orhan Gencebay'ları Ferdi Tayfur'ları."

"Dinliyor Cemal. Dinliyor ama, insanlarımızın çoğu onu dinliyor diye "Bu müzik doğrudur, iyidir, hoştur, ona sahip çıkacağız."mı diyelim. Yanlış olan şeye, "halk benimsemiş, öyleyse doğrudur"mu diyelim. Hayır. Biz yanlış olan şeye, sınıfımıza, halkımıza zararlı olan şeye karşı sonuna dek mücedele ederiz. Bu tür müziğin, sınıfımızın çıkarlarına aykırı olduğunu, kültür-sanat alanında bizim düşmanımız olduğunu her yerde savunuruz. Sadece bu kadar değil, doğru olan müziği de onlara götürmeye çalışırız. Ruhi Su'ları, Rahmi Saltuk'ları, Zülfü Livaneli'leri, Timur Selçuk'ları, Yeni Türkü Topluluklarını... Bunları tanıtmaya, müziklerini dinletmeye, sevdirmeye çalışırız. Bize düşen görev budur bugün..."

"Eyy.. kafa kafaya vermiş ne konuşuyorsunuz böyle yahu. Canım önüne oturmuşsunuz. Güneş de vuruyor. Keyfiniz iyi..." İsmet'di gelen Keyifli olduğu günler Ahmet'e takılmayı severdi. Direniş başlayalı beri de, keyfine diyecek yoktu. Elindeki sazı Ahmet'e uzattı.

"Al bakalım Ahmet usta. İki tıngırdat da kulaklarımızın pası silinsin."

Ahmet sazı aldı. Özenle yerleştirdi kucağına. Kibrit cebinden tezenesini çıkardı. Bir iki vurdu tellere, düzenini denedi. Sonra eski ve güzel bir sevda türküsüne başladı...

Her akşam yorgun işten dönerken
Görürdüm onu yolumda ben
Düşürmüştü gönlüme bir sızı
O üzüm gözlü işçi kızı
Ellerinde işten kalan iz var
Tütün işlemiş o parmaklar
Allıksız yanaklarıyla ağzı
İzmir narı gibi kırmızı
Benimle aynı işte çalışan
O genç kızın Ayşe'dir adı
Çok darbe yedik biz patronlardan
Nihayet bir gün grev patladı
Ayşeyle geçtik grevin başına
Ayşe oldu kavga yoldaşı
İşte biz o gün Ayşe yoldaşla
Grev meydanında nişanlandık
O da bir işçi ben de bir işçi
bir sınıfın evladıyız biz
Gaye uğruna verip el ele
mutlu bir ufka gitmekteyiz.

KARANLIK DÜNYA

Karanlık dünyada
Bir ışık arıyoruz
Oysa
Her taraf karanlık
Ümidimizi kesmiyoruz
Yine de.
Bir umut arıyoruz
Nereye gitsek
Dünyanın
Dört bir yanı sisli
Sisler dünyamızı karartmış
Ama bir gün gelecek
Bu sisler silinecek
O zaman
Dünyanın dört bir yanı
Pırıl pırıl Aydınlık olacak.

Rabia Ergül
Disk Genel-İş Sen.
Mersin Şb.Büro Skr.

1 MAYIS

Biz zaten kırlarda büyüdük
Baharla kucak kucağa
Önce tarlalarda çalışırdık yarı aç
Şimdi fabrikalarda
Biz o zaman bilmiyorduk
1 MAYIS'ın bayram olduğunu,
Hatta bilmiyorduk
1 MAYIS'ın tatil olduğunu.
Ama şimdi öğrendik
1 MAYIS'ın tüm dünyada
İşçi BAYRAMI olduğunu.
Hem de öğrendik ki, daha neler...
Dünya toplumu içinde
İşçi sınıfı iktidarları olduğunu.
Şimdi hepbir ağızdan bağırıyoruz
1 MAYIS günü burjuvazi gitsin
Kırlarda çiçek toplamaya
Biz yine omuz omuza
1 MAYIS'ta,
1 MAYIS ALANI'nda:

AHMET OGRAŞ
İETT Eyüp Elektrik
Şebekesinde İşçi

EMEKÇİ HALKIMA SESLENİŞ

Elimiz nasırlı,kurumaz alnımızın teri
Faşizme karşı korkmadan yürü,
Canımıza tak etti faşizmin emri,
Faşizmin kahrını çekemez olduk.

Kurtlar kuzular birbirine karıştı
Hepside Sermeyadarın kapısında oluştu
Faşist köpekler bize ne işler açtı
Arkadan vuranı bilemez olduk.

Emperyalist düzen belimi büktü
Akrep olup emekçi halkımı soktu
gecekonduyu başıma yıktı
Ufacık bir kulübe kuramaz olduk.

Fakirin yüzü yine gülmedi
Derdimize kimse çare bulamadı
Kapitalist düzen bize aman vermedi.
Alın terimizi yiyemez olduk.

Emekçinin yüzü bir gün gülecek
Bu düzene elbet bir son diyecek
Güçlü emekçimiz hiç bir zaman yılmayacak
Haksızlığa artık tahammül edemez olduk.

Yüksel Şahin
Genel-İş Ankara
4 No'lu Kapı-Kalorifer Şubesi üyelerinden

SEZİŞ

Halkının umutları kadar beyaz
Kağıtlar üzerinde yürüyen satırlarla
Düşünüyorum.
Tomurcuğa benzeyen halkım
Birgün gelip alacak mı?
Ekilen tohumlar, sulanan arazi
Ürününü verecek mi?
Ve bir kurşun gibi aşıpta Kapitalizmi
Kurtuluşa varacak mı?
Ezenden ezdirenden,
Soyandan soydurandan
Hesap sorulacak mı?...
Faşizm ve Emperyalizm hedeflimiz olacak
Sürüngeci güçleri
İşçi sınıfının bilinsi boğacak
Karanlıkların ardından
Yepyeni bir güneş doğacak
Bu güneşin adı
SOSYALİZM
olacak.

Yılmaz Odabaşı
DİYARBAKIR

EĞİTİM

TOPLUMSAL DÜZEN, ÜCRET VE EMEK 1

Yazan / Osman Nuri KOÇTÜRK — Çizen / Oktay EKİNCİ

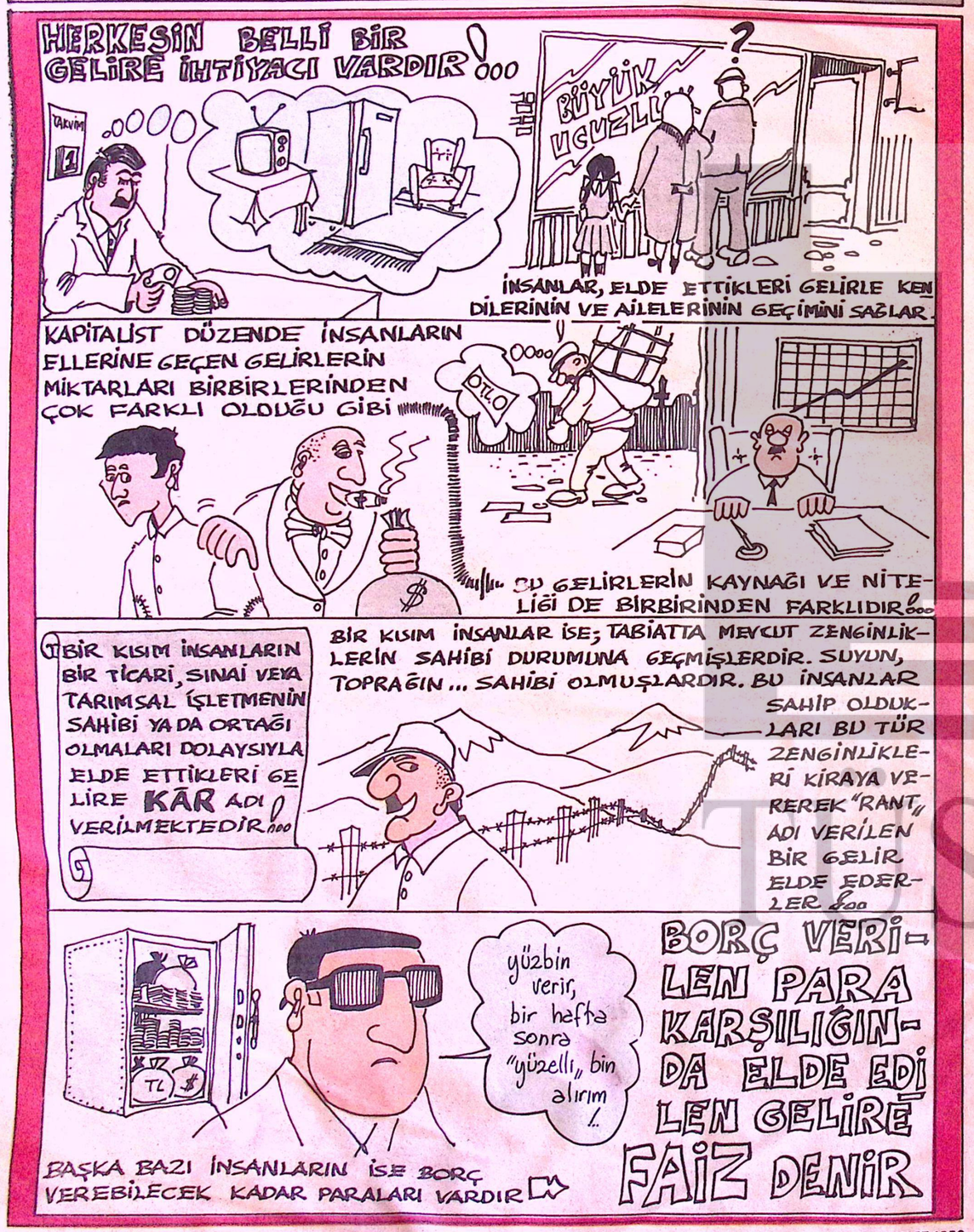

İŞÇİLER SINIF SENDİKALARINI SEÇİYOR

Adıyaman Belediyesinde yapılan "ÖZEL İRADE BEYANI" nı sendikamız kazandı

Adıyaman Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçiler adına,belediye işvereniyle imzaladığımız işyeri düzeyindeki toplu sözleşmeye ve Malatya Bölge Çalışma Müdürlüğü'nce verilen yetkiye,karşı sendikanın yaptığı itirazı gözönünde bulunduran Adıyaman İş Mahkemesi,ihtiyati tedbir kararı vererek,sözleşmenin uygulanmasını durdurmuştu.

İş Mahkemesi davayı çok yönlü olarak ele almış olduğundan çözüme götürülmesi uzamıştır.Mahkemenin davayı,daha uzun süre sonuçlandıramayacağının anlaşılması üzerine,sendikamızın Adıyaman Şubesi yetkilileri ile,karşı sendika olan **Hizmet-İş Sendikası** yetkilileri biraraya gelerek çözüm yolu aramışlardır.Her iki sendikanın yetkilileri,toplu sözleşme yapma yetkisinin hangi sendikada olduğunu anlamak için,**Özel Seçim** yapılmasını kararlaştırmıştır.

Bu anlaşma gereği 9 Aralık 1979 günü Adıyaman Noteri,Hükümet Komiseri ve bazı Belediye Meclis Üyeleri ile sendika avukatlarının oluşturduğu heyet huzurunda **ÖZEL SEÇİM** yapılmıştır.Seçim sonunda,işçilerin büyük çoğunluğunun sendikamızı seçtikleri belirlenmiştir.Böylece,yetkiyi de sendikamız kazanmıştır.

Karşı sendikanın Şube Başkanı seçim sonucunun alınmasından sonra,İş Mahkemesi'ne başvurarak,itirazlarından vazgeçtiklerini bildirmiştir.Bunun üzerine Mahkeme 11 Aralık 79 günü davayı karara bağlamıştır.

Sendikamızla Adıyaman Belediyesi arasında imzalanan,ancak karşı sendikanın itirazı sonucu İş Mahkemesi'nce konulan ihtiyati tedbir kararının 13 Aralık 79 tarih ve 979/1072 esas sayılı kararıyla kaldırıldığının Adıyaman Belediyesi işverenine duyurulması üzerine,sözleşmenin uygulanmasına başlanmıştır.

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

Taşıma Suyla...

(Başlarafı 3. Sayfada)

Anayasa'nın 116. maddesi, yerel yönetim kuruluşlarına **"Görevleri ile orantılı gelir kaynakları sağlanır"** diyor. Yani, Belediyelere gelir kaynakları sağlamak devletin başlıca görevidir. Belediyelere gelir sağlanmamışsa, sağlanmıyorsa, devlet, Anayasaca kendisine verilen görevi yapmamış ve yapmıyor demektir.

Bir ara, CHP hükümeti döneminde yerel yönetimlere gelir sağlamak amacıyla Belediye Gelirler Yasası çıkarılmış, ancak yasa sayın Cumhurbaşkanınca Anayasaya aykırı görülerek geri çevrilmişti. Böylece kendi kaynaklarından gelir sağlama olanağından yoksun bırakılan Belediyelerin hizmet üretmeleri büsbütün güçleşmiştir.

Belediyelerin böyle çaresiz koşullara sürüklenmesi, AP hükümetinin işine gelmektedir. Niçin böyledir?... Bunun nedeni çok basittir: Büyük kent belediyelerinin çoğu CHP'nin elindedir. Bu belediyelerde çalışan işçiler CHP eğilimi ağır basan DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası **üyesidirler. Ücret ödenmemesi** nedeniyle bir uyuşmazlık çıkınca, CHP'li Belediyelerle CHP'li işçiler karşı karşıya gelmektedir. Grevler direnişler birbirini izlemekte, buna karşı Demirel uzaktan el oğuşturarak; **"ya görüyor musunuz, bu belediyeler anarşi kaynağıdır"** demektedir...

Bunun dışında bir başka amaç daha var. O da şu: Gelir kaynaklarından yoksun bırakılan CHP'li Belediyeler, üzerlerindeki yükümlülüklerini yerine getiremiyorlar. Örneğin yeni yollar açılamıyor, eski yollar onarılamıyor, çöpler zamanında toplanamıyor, kent içi ulaşım gereğince karşılanamıyor. Demirel, yine uzaktan bakarak göz kırpıyor:

__Bakın efendim Belediyeler çalışmıyor...

Toplu sözleşmelerle işçi ücretleri artacak katsayılarla memur aylıkları yükselecek, ancak belediyelere beş kuruşluk gelir sağlanmayacak!... Belediyeler de gidip bankalardan yüzde yirmidört faizle borç para alacaklar... O zaman toplu sözleşmeler, bu yüzde yirmidört faizle birlikte kaça mal oluyor, düşünülüyor mu?...

Kapımızda çöp yığınlarını görürsek, kızarız, yollardaki çukurlara girersek öfkeleneriz, onarılmayan kanalizasyonlar varsa, bağırıp çağırırız, ama düşününüz ki, bu işçiler aç, bu işçiler ücretlerini alamıyor, evlerine ekmek götüremiyor. Kendimizi onların yerlerine koyup düşünsek, nasıl olur acaba?...

Belediyelere gelir sağlanmadıkça grevler, direnişler birbirini izleyecektir. Bu grevleri ve direnişleri önlemenin en sağlıklı ve kalıcı yolu, anayasal gereklere uyarak, belediyelere gelir sağlayıcı kaynaklar bulmaktır.. Yoksa, **"vururum, kırarım, atarım içeri"** mantığı ile bu sorunlara çözüm bulmak olanaksızdır.

Bir başkent Belediyesi, bankalardan yüzde yirmidört faizle para bulup işçi ücreti ödemek zorunda bırakılmışsa, ne yapmalı dersiniz?....

En iyisi, belediyeleri özel sektöre devretmek... Öyle mi yapalım?...

EMEK
ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: **Abdullah BAŞTÜRK** Genel Yönetmen: **İsmail Hakkı ÖNAL** Sorumlu Yazışleri Müdürü: **Hasan MERT** Yönetim Yeri: **Rüzgârlı/Gayret Sokak No:1 Ulus/ANKARA** Tel: 10 40 21-10 52 47 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: **EM-AŞ Web Ofset Tesisleri Ulus/ANKARA** Sayı: **356-15 ŞUBAT 80** Baskı Sayısı: **75 bin** Ederi: **500 Kuruş** Basım Tarihi: **18 ŞUBAT 1980**

YORUM

NE YILGINLIK, NE MACERA BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA!

(Başlarafı 1.Sayfada)

yaptıklarını savunuyor. Birbiri ardından düzenlediği basın toplantılarında bize, yine nurlu ufuklardan sözediyor. Büyük işadamları Demirel Hükümetine alkış tutuyor. Sanayiciler, tüccarlar, bankerler ve büyük toprak sahipleri, yapılan zamların şerefine kadeh kaldırıyorlar. Vurguncu ve soyguncu kodamanlar ne kadar sevinseler azdır. Çünkü Demirel gerçekten azınlık hükümeti olduğunu, halkın değil bir avuç mutlu azınlığın hükümeti olduğunu açıkca ispatlamıştır. Stokçular, döviz kaçakçıları ve karaborsacılar bir gecede milyonlarına milyon katmıştır. Emekçi halkın kanını emerek sömüren para babalarına gün doğmuştur.

Oysa milyonlarca emekçi kan ağlıyor. İşçi, memur, köylü, esnaf ve bütün çalışanlar acı ve ızdırap içindedir. Halkımız, yıldırım hızıyla tepemize inen bu zam furyasından şaşkına dönmüştür. IMF'nin ve uluslararası kapitalist tekellerin emrini, bir kere daha yerine getiren Hükümet, emekçi kitleleri, müthiş bir yoksulluğun pençesine atmıştır. Bu yoksulluğun ilerde daha da artacağını tahmin etmek güç değildir.

Demirel Azınlık Hükümetinin halka açtığı savaş sadece zamlarla bitmiyor. Çalışan kitleler İŞSİZLİK afetiyle de tehdit edilmekte TARİŞ'te, ANTBİRLİK'de, TEKEL'de BELEDİYE'lerde ve hemen hemen bütün kamu kuruluşlarında, binlerce işçi ve memur işten atılmakta. Kendisinin ve sınıfının haklarına sahip çıkan ve sermayenin zulmüne karşı direnen işçiler, polis ve jandarma zoruyla fabrikalardan kovulmaktadır. Onbinlerce memur, ölümlerden ölüm beğen derecesine, sürgüne gönderilmektedir. Açlık ve işsizlik korkusu, alın teriyle geçinen milyonlarca emekçiye dünyayı zindan etmektedir.

Fakat halkımıza yapılan bu zorbalıklar, bizi yıldırmamalıdır. Umutsuzluk ve karamsarlık bize göre değildir. Asıl korkması gerekenler, kendi sömürü düzenlerini yaşatmak için, halkı ezmekten başka çareleri kalmayan zorbalardır. Haksızlık ve zulüm üzerine kurulan hiçbir düzen sürgit devam edemez. Köle yerine konulan ve kılıç zoruyla susturulmaya çalışılan halkların göz kamaştırıcı uyanışı, nice zorbayı tarihin çöplüğüne atmıştır. Ve bugün, tekelci patronuyla, Amerikasıyla tank ve topuyla, Türkiye emekçilerini teslim olmaya çağıran egemen sınıf diktatoryası,bu akibetten kendisini asla kurtaramayacaktır.

Bugün biz işçilere düşen görev, haklarımıza ve örgütlerimize sahip çıkmaktır. Sermaye düzeninin bizi ezmek için başlattığı bu uğursuz saldırıyı püskürtmek zorundayız. Çoluğumuzu, çocuğumuzu, kendimizi, kendi sınıfımızı ve Türkiye'yi kapitalistlerin azınlığından kurtarmak için, birleşmekten ve örgütlü olarak mücadele etmekten başka yolumuz yoktur. Sendikamızın ve DİSK'in bayrağı altında, faşizme, sömürüye ve Amerikan emperyalizmine karşı kolkola girmeliyiz. Toplu sözleşmelerde, grevlerde, direnişlerde ve bizzat üretim faaliyetinde ortaya koyduğumuz birlik ve disiplin ruhunu, bugünkü zorlu mücadelede de yaşatmak şarttır. Egemen sınıfların **"böl ve yönet"** taktiğine alet olmamalıyız. Onlar bizi din, dil, siyasi inanç, bölge ve mezhep ayrılıklarını körükleyerek paramparça etmek ve her parçamızı teker teker zincire vurmak istiyorlar. İşçiyi işçiye, Sendika üyesini Sendika yöneticisine, sendikayı sendikaya karşı kışkırtmak ve aramızdaki birliği yıkmak istiyorlar. Çeşitli tertip ve tuzaklarla, bizi emekçi kitlelerden uzaklaştırmak ve soyutlamak istiyorlar. Ve onlar, türlü yalan ve hile ile, bizi birbirimizden soğutmak, işçi sınıfı arasındaki güven duygusunu felç etmek ve her parçamızı başıbozuk bir macera denizinde boğmak istiyorlar.

Egemen sömürücü sınıfların oyunlarına gelmeden; karamsarlığa, yılgınlığa, maceraya ve disiplinsizliğe kapılmadan ve hayatın gerçeklerinden bir an olsun sapmadan, DİSK'in etrafında saf tutmalıyız. Örgütlerimize, Sendikamıza sahip çıkmalıyız. Çünkü bizim tek güvencemiz örgütlü birliğimizdir. Buna sekte vuran her eylem, bizi değil sadece düşmanlarımızı sevindirir. Onları bu sevinçten yoksun bırakmak, her işçinin namus borcudur.

genel-iş emek

"AÇLIĞIMI KOLLA BENİM
VE ÖFKEMİ .
DAMARIMA BASMA."

EMEK